

ΕΤΟΣ Ζ'. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.

ΑΘΗΝΗΣΙ ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ 101

Τεύχος 19—20.

Διευθυντής και Έκδοτής

1—13 Φεβρουαρίου 1907

Συνδρομή Έσωτερικού Δρ. 16.

Φ. Ρ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Συνδρομή Έξωτερικού φρ. 20.

Η ΝΕΩΤΕΡΑ ΦΥΣΙΚΗ

ΑΙ ΝΕΑΙ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΛΗΣ ΘΕΩΡΙΑΙ

Ν τῇ μέχρι τοῦδε τῆς ἐπιστήμης σιαδιοδρομία πολλὰ ἀνεφάνησαν αἱ ἀκαθάρτους δυσκολίαι, οἷτις ὅμως τῇ ἐνδελεχεῖ τῶν μυσιῶν αὐτῆς ἐρεῖνη ἐκποδῶν ἐπέθησαν καὶ τὰ πλεῖστα τῶν φαινομένων ἀληθῶς ἐξηγήθησαν.

Τῶν μεγάλων δὲ τούτων ἐρευνῶν ἀποτέλεσμα ἦτον ἡ ἀνάπτυξις δύο κυρίως ἀρχῶν, αἷτιες ἀπετέλεσαν τὰς βάσεις ἐκείνας, ἐφ' ὧν ἡ ἐπιστήμη ἐδραιώθεισα πρὸς τὴν ἀκατάσχετον τῶν ἀνακαλίψεων πρόδον. ἤχθη. Αἱ ἀρχαὶ δ' αὐταὶ εἶνε ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἀσφαλεία τῆς ἕλης, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐνδελέχεια τῆς δυνάμεως. Ἡ ἕλη, δηλαδὴ, οὔτε γενᾶται, οὔτε καταστρέφεται, διαρκῶς δὲ μόνον μεταβάλλεται, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἐνέργεια ὑπὸ διαφόρους παρουσιάζεται μορφάς, ὡς ἠλεκτρισμός, θερμότης κλπ, διαρκῶς μεταβαλλομένη. Ὑλη, δηλαδὴ καὶ ἐνέργεια ἀενάως μεταβαλλόμενοι, οὐδέποτε γεννώμενοι καὶ οὐδέποτε ἀπ-λύμενοι, εἶνε πᾶν ὅτι περὶ ἡμᾶς ὑπάρχει.

Πορὰ τὰς δύο ταύτας ἀρχὰς ἐπιβάλλουσα καὶ μεγαλοπρεπὴς ἴσταιτο ἡ ἀτομικὴ θεωρία, ἣτις χαλκευθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων φιλοσόφων, Δεικλίππου, Δημοκρίτου, Ἀριστοτέλους, Ἐμπειδοκλέους καὶ λοιπῶν, καίεσις ἡ βάσις πάσης φυσικῆς ἐπιστήμης. Κατὰ τὴν θεωρίαν ταύτην ἕκαστον σῶμα συνίσταται ἐξ ἀπειροελαττοῦτων μερῶν, τῶν μορίων, αἷνα δίναντα κατ' ἴδιαν τὰ ὑπάρξουσιν. Τὰ ἀπειροελάτιστα ταῦτα μόρια σύγκεινται ἐκ δύο ἢ περισσότερων μερῶν, μὴ διασπέντων τὰ ὑπάρξουσιν

κατ' ἴδιαν, τῶν ἀτόμων, ὧν σήμερον ἡ χημεία γνωρίζει περὶ τὰ 80.

Τὰ μόρια ἡ ἐπιστήμη οὐ μόνον διείδεν, ἀλλὰ καὶ ἐμέτρησεν. Οὕτω λ. χ. ἐν κυβικῶν ἑκατοσιῶ-μετρον ἀέρος περιέχει 21 τρισεκατομμυρία περίπου μορίων. Τὸν ἀριθμὸν τούτων, τὸν ὁποῖον διὰ τὴν ἀπαγγέλλει τις, ἀπαγγέλλων 150 μα-γάδας κατὰ λιπιδὸν ἄνευ διακοπῆς, θὰ χρειασθῆ 12860 ἔτη, ἡ ἐπιστήμη ἀνεῖρεν! Ἡ δὲ κάλ-λιον νοήσωμεν τὴν σμικροτήτητα τῶν ἀτόμων, ἀρ-κτὴν ἡ ἀναγέρωμεν, ὅτι δὲ τὰ σχηματίζουσα βάρος 1 χιλιοστοῦ τοῦ γραμμαρίου ἀπα τοῦνται ὅ ἕως 700 ἑκατομμύρια βακτηρίων. Ἄν δ' ἀ-ναλογισθῶμεν ὅτι, ἵνα ἴδωμεν ἐν βακτηρίων, ἀπαι-τεῖται μεγέθυνσις διὰ τοῦ μικροσκοπίου. 500 καὶ 1000 καὶ ὅτι ἕκαστον βακτήριον ἀποτελεῖται ἐκ πλήθους ἀτόμων, βεβαίως, θὰ λάβωμεν ἰδέαν τῆς τεραστίας τῶν ἀτόμων σμικροτήτος.

Τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν ὁρισθεῖσων, ἐν εἰσέτι ἔμενεν ἀόριστον, πῶς μεταδίδεται ἡ ἐνέργεια ὑπὸ σώματος εἰς σῶμα, ἐξ ἀποστάσεως. Πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου παρεδέχθησαν τὴν ἔπαρξιν τοῦ αἰθέρος. Οὕτως πληροὶ τὸ σῶμα καὶ δι' αὐτοῦ μεταδίδεται ἡ ἐνέργεια ἀπὸ ἑνὸς ση-μίον εἰς ἕτερον.

Καθωρίσθησαν, λοιπὸν οὕτω οἱ ἀκρογων-αῖοι λίθοι. ἐφ' ὧν τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἐπιστήμης ἑσπερέωται, οἱ παράγοντες δι' ὧν τὸ σῆμαρ δε-δημιούργηται. Ὑλη ἐφισταμένη διαφόρους με-ταβολάς, ἐνέργεια ἡ προκαλοῦσα τὰς μεταβολὰς ταύτας, δι' ὧν τῆς ὕλης ἀντιλαμβανόμεθα καὶ αἰθῆρ τὸ μέσον, δι' ὅ ἡ ἐνέργεια μεταδίδεται. Ἄν εἰς ταῦτα προσθέσωμεν καὶ τὰ διάφορα τῆς μηχανικῆς ἀξιώματα, ὡς τὸ τῆς δρασσεως καὶ ἀντιδρασσεως, τὸ τῆς ἀδρανείας κλπ. θὰ ἔχωμεν πλήρεις τὸ σῆμαρ τῶν ἐπιστημονικῶν ἀρχῶν. Οἱ παράγοντες οὗτοι θεωροῦνται διάφοροι ἀλ-

1) Ἄ. Χρησιμοποιήσαν. Φυσικὰ Ἐπιστήμῃ: καὶ πρόδος σελ. 18.

λήλων. Ἡ ἕλη εἶνε ἐντελῶς τῆς ἐνεργείας διάφορος, δὲν δύναται δὲ τὰ δημιουργήσῃ τὴν ἐνέργειαν ἀφ' ἑαυτῆς. Ὁ αἰθέρς εἶνε ἐντελῶς τῆς ἕλης διάφορος.

Αἱ ἐντὸς ὅμως τῆς τελευταίας δεκαπενταετίας κατὰπληκτικαὶ ἀνακαλύψεις διέσεισαν τὰ θεμέλια ταῦτα τῶν ἐπιστημῶν, νέα δὲ πειράματα καὶ νέα ἔρευνα ἀπέδειξαν, ὅτι αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ θεωρίαι αὐταὶ οὐδόλας ἐδρῖσκοντο ἐν ἀρμονίᾳ μετὰ τούτων. Αἱ πασίγνωστοὶ ἀκτίνες Röntgen καὶ αἱ ἀκτινοβολαὶ τοῦ Ραδίου εἶνε κυρίως αἱ ἀνακαλύψεις, αἷτινες διέσεισαν ἐκ βάθρων τὰς κειμένας θεωρίας.

Ὁ Ἄγγλος φυσικὸς Crookes κατέδειξε, ὅτι ἠλεκτρικὴ ἐκκένωσις γενομένη διὰ μέσου ἀερίων ἀρκούντως ἡραιωμένων προκαλεῖ τὴν γένεσιν τῶν καθοδικῶν ἀκτίνων. Αἱ ἰδιότητες τῶν ἀκτίνων τούτων εἶνε λίαν περίεργοι. Εἶνε σκοτεινὰ, ἀλλὰ προσβάλλουσιν τὰς φωτογραφικὰς πλάκας. Διὰ μαγνητικῆς ἐνεργείας ἐκτοπιζονται, εἶνε δὲ καὶ ἠλεκτρισμένοι. Διὰ ἀποδεκνύει τὴν ἕλικὴν αὐτῶν οὐσιαστικῶν, διότι πρὸς τούτοις προσπίπτουσαι ἐπὶ μικροῦ μύλου, θέτουσιν αὐτὸν εἰς κίνησιν. Ἀνάγουσι τὰ ὀξείδια τῶν μετάλλων εἰς μέταλλα, κλπ.

Ἄμεσος συνέπεια τῶν καθοδικῶν ἀκτίνων εἶνε αἱ ἀκτίνες X ἢ ἀκτίνες Röntgen παραγόμεναι ἐπὶ ἐκάστης ἐπιφανείας, ἥτις προσβάλλεται ὑπὸ τῶν καθοδικῶν ἀκτίνων. Ὁ φυσιοδίφης Röntgen τῷ 1895 ἀνεκάλυψε ταύτας διὰ τῆς λάμπρας, ἣν ἐπέφερον ἐπὶ τοῦ πλατινοκωνιούχου βαρύου. Αὐταὶ διερχόμεναι τοῦτο καὶ ἄλλα στερεὰ σώματα καὶ προσπίπτουσαι μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῆς φωτογραφικῆς πλακῆς, προσβάλλουσι ταύτην, εἶνε δὲ γνωστὰ αἱ οὐτιὰ διὰ τῶν ἀκτίνων Röntgen φωτογραφίας διαφορῶν μερῶν τοῦ ἀνθρώπινου σώματος. Ὀδύνοι καὶ αὐτὰ κατ' εἰθεῖαν γραμμῆν, οὐδὲν δὲ φαινόμενον ἀνακλάσεως, διαθλάσεως ἢ πολώσεως παρουσιάζουσι δὲν εἶνε αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς ἠλεκτρισμένοι, καθιστῶσιν ὅμως ἐνὸς ἠλεκτρισμοῦ τὰ ἀέρια δι' ὧν διέρχονται, δὲν ἐκτρέπονται δὲ τῇ ἐπιδράσει μαγνήτου.

Τὴν μεγαλειότεραν ὅμως ἀσαστάωσιν ἐν τῇ φυσικῇ ἐπέφερον ἡ ἀνακάλυψις τῶν ἀκτινεργῶν σωμάτων. Πρῶτος ὁ Becquerel ἀνεκάλυψε, ὅτι τὸ οὐράνιον καὶ τὰ ἄλλα αὐτοῦ ἐκπέμποναι ἀοράτους ἀκτίνας, αἷτινες προσβάλλουσι τὰς φωτογραφικὰς πλάκας καὶ καθιστῶσιν ἐνὸς ἠλεκτρισμοῦ τὸν ἀέρα δι' οὗ διέρχονται. Προσπίπτουσαι ἐπὶ μέλανος χαρτοῦ, διέρχονται δι' αὐτοῦ, ἐπίσης δὲ διέρχονται καὶ διὰ τῶν μετάλλων. Δὲν ἐπίσταται ἀνάκλασιν ἢ διάθλασιν καὶ τὸ σπανιαιότερον πάντων παράγονται αὐτομάτως. Ἐπίσης καὶ τὸ Θόριον παρουσιάζει τὰς αὐτὰς ἰδιότητας. Ἄλλ' ἐπι μεγαλειότεραν ἐκκλήξιν παρουσιάζουσιν αἱ ἰδιότητες αὐταὶ εἰς τὸ ἔπὸ

τοῦ Γάλλου χημικοῦ Curie καὶ τῆς Πολωνίδος κυρίας τῶν ἀνακαλυφθέντων Ραδίου, ὅπερ εἶνε οὐσία 100,000 φορὰς περισσότερον τοῦ οὐράνιου ἀκτινεργός. Δι' ὑπερανθρώπων ἐργασιῶν εἰσέδυσεν εἰς τὸ μυστηριώδες περιβάλλον καὶ καθώρισαν, ὅτι τὸ ῥάδιον καὶ γενικῶς τὰ ἀκτινεργὰ σώματα ἐκπέμποναι τριῶν εἰδῶν ἀκτινοβολίας. Πρῶτον ἀκτίνες Röntgen, αἷτινες ἐκλήθησαν ἀκτίνες γ, ἀνεκατέφθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ Willard. Δεύτερον ἀκτίνες καθοδικῆς, φεροῦσας, ἀρνητικὴν ἠλεκτρικὴν. Αὐταὶ ἐκλήθησαν β καὶ ἔχουσι τὴν ταχύτητα τοῦ φωτός. Τρίτον ἀκτίνες κληθείσας α, αἷτινες ἐκτρέπονται, ὡς ὁ Becquerel ἀπέδειξε, ὑπὸ μαγνητικοῦ πεδίου καὶ ἀντίθετον διεύθυνσιν τῶν καθοδικῶν. Εἶνε, ὅρα θετικῶς ἠλεκτρισμένοι, ἀποτελοῦσι δὲ τὰ 99 ο/ο τῆς ὅλης ἀκτινοβολίας τοῦ ραδίου.

Πλὴν ὅμως τῶν τριῶν τούτων εἰδῶν τῆς ἀκτινοβολίας ἐκπέμπεται ἀπὸ τοῦ ραδίου καὶ ἀερίων ἡ ἀσταθῆς καὶ χημικῶς ἀδρανῆς, ὅπερ μεταδίδει εἰς τὰ σώματα ἰδιότητας ἀκτινεργούς προσωρινῶς. Ἡ φασματοσκοπικὴ ἀνάλυσις τοῦ ἀερίου τούτου ὑπὸ τοῦ Ramsay καὶ Soddy ἠνοήξε νέους ἐδρῆναιους ὀρίζοντας ἐπιστημονικοὺς καὶ ἔθιξε καιρίως τὸ ἀξίωμα τῆς χημείας περὶ διατήσεως τοῦ στοιχείου. Ἀπέδειξε δηλαδὴ οἱ ἀνωτέρω ἐρευνηταὶ ὅτι τὸ ἀέριον τοῦτο εἶνε τὸ ἐν τῷ ἀτμοσφαιρικῷ ἀέρι ἥλιον καὶ συνεπῶς, ὅτι παριστάμεθα μάρτυρες τῆς μετατροπῆς τοῦ ραδίου εἰς ἥλιον. ὅπερ εἶνε τὸ ἐμμοιότερον τῶν ἀερίων. Θερμόμετρον δι' ἥλιου ἐχρησιμοποιήθη ἐπιτυχῶς μέχρι 5 βαθμῶν ἀπολύτου μηδενός, ἥτις εἶνε ἡ ἐλαχίστη μέχρι τοῦδε παραχθεῖσα θερμοκρασία.¹

Αἱ ραδαταὶ αὐταὶ ἀνακαλύψεις ἐδρέθησαν ἀνιμέτωποι πρὸς τὰς ἐν ἀρχῇ ἐκτεθείσας ἀρχὰς οὐδόλας πρὸς ταύτας συμφωνοῦσαι. Οὕτω ἢ ἡ λη δὲν γεννᾶται μὲν. παράγει ὅμως ἐνέργειαν, ἥτις φαίνεται παραγομένη ἀνευ δαπάνης ἑτέρου ποσοῦ ἐνεργείας, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἀκτινοβολιῶν τῶν ἀκτινεργῶν σωμάτων. Τὰ ἄτομα τῶν στοιχείων δὲν εἶνε τὰ χημικῶς ἀναλλοίωτα, διότι ταῦτα περαιτέρω μεταβάλλονται καὶ ἀπόδειξις ἢ μετατροπὴ τοῦ ραδίου εἰς ἥλιον. Ἡ ἕλη καὶ ἡ ἐνέργεια, αἷτινες διὰ τῶν ἀρχῶν τούτων ἔμενον κειχωρισμένα κατ' οὐσίαν πρὸς ἀλλήλας καὶ πρὸς τὸν αἰθέρα, ἄρχονται συνενεοῦμεναι διὰ δεσμῶν ἀδιαρρήκτων.

Ὁ αἰθέρς, ὅστις κατ' ἀρχὰς ἐπλάσθη, ὅπως πληρώσῃ τὸν σύμπαν πρὸς διάδοσιν τῶν διαφορῶν ἐνεργειῶν, κατέστη διὰ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Fresnel τὸ αἷτιον τοῦ φωτός, ὅπερ θεωρεῖται παλμικὴ τοῦτου κίνησις. Τὰ διάφορα χρώματα εἶνε ἀπλοῦστατα διάφορα μῆκη κύματος, ὁ δὲ

¹ E. Picard. La science moderne σελ. 177—Δελτίον Φυσικομαθητικῆς ἐταιρείας. Ἔτος πρῶτον. σελ. 31.

ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΑΠΟΨΙΣ ΠΑΛΑΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

ὄφθαλμὸς ἡμῶν δέχεται ἀκτίνας μῆκους 75 ἐκατοσίων τοῦ χιλιοστομέτρου μέχρι τεσσάρων δεκάτων αὐτοῦ.

Ἄλλὰ καὶ ὁ ἠλεκτρισμὸς κατόπιν τῶν ἐρευνῶν τοῦ Faraday, Maxwell καὶ Hertz εἶνε κύμανσις τοῦ αἰθέρος. Τρενοτάτη δὲ τούτου ἀπόδειξις οὐ μόνον θεωρητικὴ, ἀλλὰ καὶ πρακτικῶς μεγάλους διανοήσασα ὀρίζοντας, εἶνε ὁ ἀσύρματος τηλεγράφος καὶ ἡ ἐπιδικωκομένη νῦν ἀσύρματος τηλεφωνία. Τὸ αὐτὸ αἷτιον παράγει τὰ δύο διὰ φορα ταῦτα φαινόμενα, αἷτινα οὕτω ἐνοῦνται καὶ τὸ φῶς ἀνάγεται εἰς κύμα ἠλεκτρομαγνητικόν. Ἄν ὁ ὄφθαλμὸς ἡμῶν ἠδύνατο νὰ καθίσταται εὐαίσθητος εἰς τὰ μῆκη κύματος τοῦ αἰθέρος τὰ παράγοντα τὸν ἠλεκτρισμὸν, οἱ σταθμοὶ τοῦ ἀσυρμάτου τηλεγράφου, ὅστις οὕτω εἶνε εἶδος ὀπτικοῦ τηλεγράφου, θὰ ἐφαίνοντο ὡς λαμπιήρες ποικιλοχρωμάτων, θὰ ἐφαίνοντο δὲ ὅπισθεν ὀσωνδήποτε μεγάλων ὀρέων ἕνεκα τοῦ μεγάλου μῆκους τοῦ κύματος¹.

Ἡ ἕλη, ἥτις φαίνεται ἡμῖν ὡς τὸ μόνον πρᾶγμα ὑπάρχον τὸ κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἀρχὰς ἀναρχον καὶ αἰώνιον, ἢ ἕλη αὕτη δυσκολώτερον παντὸς ἄλλου δύναται νὰ ὀρισθῇ. Διότι δ.τι περὶ ταύτης γνωρίζομεν, τοῦτο προέρχεται ἐκ τῶν ἰδιοτήτων, αἷτινες ὑπὸ τῆς ἐνεργείας ἐκδηλοῦνται. Τὸ βάρος λ. χ. σώματος τινοῦ εἶνε ἡ ἐνέργεια τῆς ἐλξεως τῆς γῆς. Τὸ χρομόμα του εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας τοῦ φωτός κλπ.

¹ B. Αἰγινήτου. Ἡ παρούσα κατάστασις τῆς Φυσικῆς σελ. 30.

Διὰ τῶν ἐρευνῶν τῆς Φυσικῆς αἱ τρεῖς πρωτεύουσαι αὐτῆς καταστάσεις, ἢ στερεὰ, δῆλον δι, ἢ ὑγρὰ καὶ ἢ ἀέριος, ἐτέθησαν ἐκ ποδῶν διὰ τοῦ ἀτομομοῦ. Ὑφίστανται μόνον ὑπὸ τοὺς κοινούς ὄρους, ἐν ᾧ τὰ σώματα ὑπὸ ἄλλας συνθήκας ἐφορισκόμενα παρουσιάζουσιν ἄλλοιαν μορφήν. Ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ λ. χ. ὅστις ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας εἶνε ἀέριον, καθίσταται ὑγρὸν εἰς θερμοκρασίαν 193° ὑπὸ πίεσιν 200 ἀτμοσφαιρῶν. Εἰς τὴν θερμοκρασίαν δὲ τοῦ ὑγροῦ ἀέρος ὁ φασφῆρος χάνει τὴν δραστηριαν αὐτοῦ πρὸς τὸ δευγόνον ἐνέργειαν, τὸ δὲ θετικὸν δὲν ἐρυθραίνει πλέον τὸν κωνοῦν χάριτην. Ὑγρὸν δευγόνον φέρεται ἐντὸς δοχείων, κατὰ τὴν ἐξάτμισιν δ' αὐτοῦ στερεοποιεῖται πρὸς χιονώδη κόκκιν. Τὸ δευγόνον, ὅπερ οὐδεμίαν ἐπὶ τοῦ ἀδάμαντος ἀσκει ἐνέργειαν εἰς συνθήθῃ θερμοκρασίαν, δεικνύει μεγίστην τοιαύτην εἰς θερμοκρασίαν ἀρκούντως ὑψηλὴν. Ὁ βάρβαξ, τὰ πτερὰ καὶ τὰ ἀνθη εἰς χαμηλὰς θερμοκρασίας καθίστανται φωσφορίζοντα.

Κατὰ τὰς ἐρεῖνας δὲ τοῦ Spring ὑφίστανται σχέσεις μεταξὺ στερεῶν καὶ ὑγρῶν. Οἱ νόμοι, λέγει οὗτος, τῆς ὑδροστατικῆς καὶ ὑδροδυναμικῆς ἐφαρμόζονται εἰς τὰ στερεὰ ὑπὸ μεγάλας πιέσεις. Οὕτω τὰ στερεὰ διέρχονται δι' ὀπῶν, διαλύονται ἐντὸς ἀλλήλων κλπ.

(Ἀκολουθεῖ)

Η ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΟΜΠΡΟΖΟΥ

ΠΑΡΕΔΕΧΘΗ ΤΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΝ

Σπουδαίον γεγονός εις τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον εἶνε ἡ προχώρησις τοῦ διασημοῦ ἀνθρωπολόγου, Καίσαρος Λομπρόζου, εἰς τὸν πνευματισμὸν. Καὶ εἶναι πολὺ περίεργον, ἐνῶ τὰ πάντα ἐξάτει νὰ τὰ ἐξηγῇ διὰ τῶν λειτουργιῶν τοῦ σώματος, καὶ ἰσχυρίζετο, ὅτι τίποτε εἰς τὸν κόσμον δὲν συμβαίνει ἀνευ τῆς μεσολάθεως ὑλικοῦ ὄργανου, ἢδη ἠναγκάσθη νὰ παραδεχθῇ τὴν μεσολάθεισιν τοῦ πνευματισμοῦ. Εἰς τὰς πολλὰς δὲ ἀποτεινομένας αὐτῷ ἐρωτήσεις, ἀπαντᾷ ὁ ἴδιος διὰ σειρᾶς ἀρθρῶν του, δημοσιευθέντων εἰς γερμανικά, γαλλικά καὶ ἰταλικά περιοδικά, ὧν τὴν οὐσίαν παρατίθεμεν.

«Ἦμην, λέγει ὁ ἀπιστότερος Θωμᾶς ὅτε τῷ 1891 παρενέβη εἰς τὴν ἰατρικὴν μου πρᾶξιν τι, τὸ ὁποῖον ἀνεστάτωσε τὰς ἰδέας μου. Ἐνοσῆλευον τὴν κόρην ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου, εἰς τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν, ὅτε περιέπεσεν αἰφνης εἰς φοβερὸν ὑστερισμὸν μετὰ φαινομένων, τὰ ὁποῖα δὲν ἐξηγοῦντο, οὔτε παθολογικῶς, οὔτε φυσιολογικῶς. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἠμαυροῦντο καὶ ἔχανε τὴν ὄρασιν· ἔβλεπε δὲ τότε διανοητικῶς καὶ, ὡς λέγεται, πνευματικῶς. Ἐνῶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἦσαν δεδεμένοι μετὰ ὑφασμα ἰσχυρῶς, κατάρθωνε νὰ ἀναγινώσκῃ ἐντύπους γραμμὰς, τὰς ὁποίας ἐκράτουν πλῆσιον τῆς κεφαλῆς τῆς. Ὅταν δὲ ἔθετον ὑπὸν μεταξὺ τοῦ ὄτους τῆς καὶ τοῦ ἡλίου, ἐθάμβωνον οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς καὶ ἀνέκραζεν, ὅτι κινδυνεύει νὰ τυφλωθῇ.

Κατόπιν ἡ γεύσις τῆς μετετέθη εἰς τὰ γόνατα καὶ ἡ ὄσφρησις εἰς τοὺς δακτύλους τοῦ ποδός. Ἐνίοτε παρουσίαζε τὰ μεγαλειότερα θαύματα τῆς ὀξυδερκείας καὶ προαισθήσεως. Ἐβλεπεν ἀπὸ τοῦ δωματίου τὸν ἀδελφόν τῆς, εὐρισκόμενον εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς χιλιομέτρου ἐντὸς τῶν παρασκηνίων θεάτρου. Περιέγραφε δὲ τὰς ἀμφιέσεις τῶν χορευτριῶν, χωρὶς νὰ τὰς ἐγνώριζεν ἢ νὰ τὰς εἶδε ποτε. Τὸν δὲ πατέρα τῆς ἐρχόμενον ἔβλεπε, μολοντί ἀπέχοντα χιλιομέτρα τινα.

Ἐπροφῆτευσε μετὰ μαθηματικῆς ἀκριθείας τὴν θά τῆς συνέβαινε. Ἄλλοτε εἶπε! «Μετὰ 14 ἡμέρας, τὴν μεσημβρίαν, θὰ χάσω ἐντελῶς τὴν δύναμιν τοῦ περιπατεῖν». Συνέβη δὲ τοῦτο ἀκριβῶς. Ἄλλοτε εἶπεν, ὅτι μετὰ ἓνα μῆνα καὶ τρεῖς ἡμέρας θὰ αἰσθανθῇ ἀκατάσχετον πόθον νὰ

δαγκάσῃ. Τὴν ἐπετήρουν, ἐξήτουν νὰ τὴν διασκεδάσω, ἑσταμάτησα ὅλα τὰ ὄρολογία τῆς οἰκίας, ὅπως τὴν ἀπατάσω εἰς τὴν ὥραν καὶ ὅμως, ἀκριβῶς τὴν ρηθείσαν ἡμέραν, εἰς τὴν ὀρισθείσαν ὥραν τὴν κατέλαβεν ἡ τάσις νὰ δαγκάσῃ καὶ ἠσύχασε μόλις, ἀφού κατέσχισε μετὰ τοὺς ὀδόντας τῆς πολλὰ τεμάχια χάρτου.

Ἰσχυρίζετο, ὅτι ἡ νόσος ἠδύνατο νὰ θεραπευθῇ δι' ἐφαρμογῆς ἀλουμινίου. Προσεπαθήσαμεν νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἐνεργειαν διὰ μετάλλων ἄλλων, ἐχόντων ὁμοιότητα μετὰ τὸ ἀλουμίνιον, ἀλλ' ἤτο ἀδύνατον νὰ τὴν θεραπεύσωμεν. Μόλις δὲ ἀφού κατάρθωθη νὰ εὐρωμεν ἀλουμίνιον εἰς τὴν πόλιν, ἐθεραπεύθη τελείως.

Εἰς μάτην ἐκοπίασα νὰ εὐρω τὴν λύσιν τοῦ μυστηρίου τῶν φαινομένων τούτων. Ἄτινα δὲν ἐξηγοῦντο μετὰ τὰς γνωστὰς μέχρι τοῦδε θεραπείας τῆς φυσιολογίας καὶ παθολογίας καὶ ἠναγκάσθη νὰ παραδεχθῶ εἰς τὴν γυναῖκα αὐτὴν ἄλλας ἀγνωστούς αἰσθήσεις. Καὶ τότε ἀκριβῶς ἐσκέψθην, ὅτι ἴσως ὁ πνευματισμὸς θὰ με βοηθήσῃ νὰ εὐρω τὴν ἀλήθειαν τοῦ μυστηρίου.

Μετὰ ἓν ἔτος, τῷ 1892, ἐγνώρισα εἰς Νεάπολιν τὴν περιφήμον Εὐσαπειαν Παλλαδίνου καὶ ἐπειδὴ ἐδυσπίστουν εἰς τὰ ἐν σκότει γινόμενα πειράματά τῆς, προσεφέρθη νὰ τὰ ἐπαναλάβῃ χάριν ἐμοῦ καὶ τινῶν φίλων μου, ἐν πλήρει ἡμέρᾳ. Τότε εἶδα πῶς ἠγείρετο ἡ τράπεζα ἐκ τοῦ ἐδάφους. Εἰς μίαν ἄλλην συνεδρίασιν, εἶδον τ' ἀντικείμενα ν' ἀλλάζουσι θέσεις, ἤκουσα κτύπους ἀνευ αἰτίας, κλπ. Ἄλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον με ἐξέπληξε περισσότερον, ἤτο τὸ παραπέτασμα τοῦ παρακειμένου κοιτῶνος, ὅπερ ὑψώθη ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἦλθε πρὸς με, περιβάλλον με τόσον ἰσχυρῶς, ὥστε δὲν κατάρθουν ν' ἀπαλαχθῶ αὐτοῦ, ὡς νὰ ἦτο μετάλλινον. Πινακίον τι μετ' ἀλεύρου εὐρέθη ἀνεστραμμένον, χωρὶς τὸ ἀλευρον νὰ περιχυθῇ. Ἐν ᾧ ἠτοιμαζόμεθα ν' ἀπέλθωμεν, μέγα τι καὶ βαρὺ ἐρμάριον, ὅπερ ἔκειτο μακρὰν εἰς τὴν γωνίαν, ἤρχισε νὰ διολισθαίνῃ καὶ νὰ με πλησιάζῃ, ὡς ἐν φοβερὸν παχύδερμον.

Ἐν ἄλλῃ συνεδρίασει, ἐθέσαμεν πλῆσιον τοῦ μέδιουμ εἰς ἀπόστασιν ἡμίσεως μέτρου, ἐν δυναμόμετρον ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ εἶπομεν καὶ εἰς αὐτὸ νὰ πῆσῃ ἀπὸ μακρὰν, ὅσον κρατοῦν αἱ δυνάμεις του, ἐπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ χωρὶς νὰ τὸ ἐγγίξῃ. Τότε βλέπομεν τὸν δείκτην νὰ σταματῇ

ἐπὶ τῶν 42 κοιλογράμμων ἐνῶ, ἡ Εὐσαπεία τὸ πολὺ 36 κοιλὰ ἠδύνατο νὰ πῆσῃ φυσιολογικῶς. Μᾶς ἔλεγε δὲ ἐν ταυτῷ, ὅτι ἔβλεπε τὸ ὄμμα τῆς «Τζῶν», ὅπερ ἠσκει τὴν πίεσιν ἐπὶ τῆς πλασטיγγος καὶ ἔτεινε καὶ περιστρέφε τὰς χεῖράς τῆς, τὰς ὁποίας ἐκρατοῦμεν δυνατὰ εἰς τὰς ἰδικὰς μας πρὸς τὸ δυναμόμετρον.

Ἐθέσαμεν εἰτα εἰς ἀπόστασιν ἡμίσεως μέτρου ἀπ' αὐτῆς ἓνα κώδωνα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ τῇ εἶπομεν νὰ τὸν κάμῃ νὰ ἠχήσῃ Αἰφνης βλέπομεν νὰ φουσκῶνῃ πρὸς τι μέρος ἡ ἐσθίς του, καὶ ἐνῶ εἰς μάτην προσεπάθει νὰ τὴν κρατήσῃ, αὐτὴ συνέλαβε τὸν κώδωνα ὅστις ἤρχισε νὰ κωδωνίζῃ.

Ἄλλοτε πάλιν εἶδον νὰ ἐξέρχεται ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ φορέματός μου ἐν κλωνίον με δροσερώτατα ρόδα.

Περικαλέσαμεν τὴν Εὐσαπειαν νὰ γράψῃ τὸ ὄνομά τῆς ἐπὶ τοῦ πρώτου φύλλου μιᾶς δέσμης ἐκ χάρτου, τὴν ὁποίαν ὁ Σκιαπερέλλης (διάσημος φυσιολόγος) ἔθηκεν ἐπὶ τῆς τραπέζης. Τὸ μέδιουμ ἔλαβε τὸν δάκτυλον τοῦ Σκιαπερέλλη καὶ ἔπειτα εἶπεν, ὅτι ἔγραψε. Δὲν ἐβλέπομεν τίποτε, ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτὴ ἐπέμενε, λέγουσα ὅτι ἔγραψε, διεκρίναμεν τὴν γραφὴν ἐπὶ ἐνὸς φύλλου εἰς τὸ μέσον τῆς δέσμης. Ἄλλοτε πάλιν εὐρωμεν τὴν ὑπογραφήν τῆς ἐπὶ τῆς προτελευταίας σελίδος καὶ ἄλλοτε εἰς τὸ ὕψος τριῶν μέτρων, εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ παραπετάσματος.

Ὅταν ἐθέτομεν τὴν Παλλαδίνου ἐπὶ μιᾶς πλασטיγγος, παρετηροῦμεν, ὅτι τὸ βάρος τῆς νύξάνετο ἢ ἠλαττοῦτο κατὰ δέκα χιλιογράμματα. Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ μετὰ ἓνα ἔδραν, θεθεῖσαν ἐπὶ τῆς πλασטיγγος. Πάντοτε ὅμως μία πτυχὴ τοῦ φορέματός τῆς εἶδε νὰ θίγῃ τὸ κάτω μέρος τῆς πλασטיγγος.

Δὲν ἤτο δυνατόν νὰ μᾶς ἀπατῇ αὐτὴ, καθόσον ἐκρατοῦμεν ἰσχυρῶς τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖράς τῆς, ἐνίοτε δὲ τὴν ἐδύνατομεν ἐν ἀνάγκῃ. Προσέτι τῇ ἀφαιροῦμεν πρὸ πάσης συνεδριάσεως τὰ φορέματά τῆς ἢ τὴν ἐνεδύομεν μετὰ ἐνδύματα, ἅτινα εἶχομεν κομισθῆ μετ' ἡμῶν. Ἐκτὸς ὅτι τὰ πειράματα ἐγίνοντο ἐν πλήρει ἡμέρᾳ, ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη γίνωνται ἐν τῷ σκότει δὲν δύναται τοῦτο νὰ χροισιμεύσῃ, ὡς ἐπιχείρημα, ὅτι πρόκειται περὶ ἀγυρτίας, διότι ἂν ὁ φωτογράφος χωρὶς σκότος δὲν δύναται νὰ φωτογραφῆσῃ, πρέπει νὰ ἀρνηθῶ, ὅτι ὑπάρχει φωτογραφικὴ τέχνη:

Ἐτέρα τις πνευματικὴ ἐνέργεια, ἡ τυλεπάθεια, δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ, ὅπως ὁ ἀσύρματος τηλεγράφος, διότι ἡ ἀντίδρασις τῶν μηχανημάτων τοῦ ἀσύρματος τηλεγράφου ἐλαττοῦται μετὰ τὸ τετράγωνον τῆς ἀποστάσεως, ἐνῶ ἡ τυλεπάθεια ἐπιδρᾷ ἐπὶ τεραστίων ἀποστάσεων.

Εἰς ἑτέραν συνεδρίασιν ἐτέθη εὐμάλακτος γῆ, ἐντὸς μικροῦ κανίστρου, ὅπως καὶ αὐτὸ ἐτέθη ἐντὸς ἄλλου κιβωτίου, κεκλεισμένου ἐρμητικῶς, ἐφ' οὗ ἐτοποθετήθη βαρὺς λίθος. Τὸ μέδιουμ (ἡ Εὐσαπεία) ἔφερε τὴν χεῖρά του ὑπὸ τὸν λίθον αὐτὸν καὶ ἀφού ἀπόλεσε τὰς αἰσθήσεις τῆς, εἶπεν «ἔγεινε».

Τὸ κιβώτιον ἀνοίχθη καὶ εὐρωμεν τὰ ἀποτυπώματα ἀτόμου, οὐτινος ἢ ἐκφρασις ἐκυμαίνεται μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου. Κατὰ τὴν μαρτυρίαν δὲ περιφήμου τινὸς γλύπτου, τοῦ Βιστόλερη, διὰ τοιαύτην πλαστικὴν ἐργασίαν, ἥτις ἐκ τοῦ πλῆσιον δὲν διεκρίνετο, ἀλλ' ἀπὸ μακρὰν, ἔκαμνε τρομερὰν καὶ ἀπαισίαν ἐντύπωσιν. εἶδε νὰ ἔχη τις ἐκτάκτου καλλιτέχνου ἰκανότητα, διὰ νὰ τὴν ἐκτιμήσῃ. Ἡ Εὐσαπεία οὐδεμίανιδεῖαν περὶ καλλιτεχνίας κέκτυται.

Ὅταν δὲ ἤκουσα τὴν Εὐσαπειαν εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ ὑπνωτισμοῦ νὰ διδῇ θαυμασίας ἀπαντήσεις εἰς γλώσσας, ἃς πρὸς δὲν ἐγνώριζε καὶ ὅταν τέλος εἶδα τὰ πειράματα τοῦ Κροῦκ μετὰ τὴν Κλαίρη Κίγγ καὶ τὸν Λόμ καὶ ἄλλους (ἐν γερμανικῶν μέδιουμ ἐξωγράφει εἰς τὸ σκότος θαυμασίας εἰκόνας, τότε δὲ ἐπέισθην, ὅτι τὰ πνευματιστικὰ φαινόμενα κατὰ μέγα μὲν μέρος βεβαίως πρέπει ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν ἐπιρροὴν τοῦ μέδιουμ, ἀλλὰ μέχρι τινός, καὶ εἰς τὴν ὑπαρξίν ὑπεργειῶν ὄντων. Ἄτινα κέκτυνται δυνάμεις, δι' ἃς ἀναλογίαν τινὰ παρουσιάζουσιν ἴσως αἱ ιδιότητες τοῦ ραδίου».

Ἡ λύσις τοῦ προβλήματος τούτου, λέγει εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀρθροῦ του ὁ Λομπρόζος, θὰ ἦνε ἐν ἀπὸ τὰ ἐπιβλητικώτερα συμβάντα τοῦ νέου αἰῶνός μας.

φ. η.

* ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΩΝ ΦΑΡΑΩ *

Θ Η Β Α Ι

(Συνέχεια)

ΑΙ υπό των Άγγλων Άρδαζ, Σπίτ και Βέρτον πρό τινος σχετικώς γενομένου μελέται απέδειξαν μετά τινος θετικότητος, ότι αί άκται του Εύξεινου Πόντου εξεστεινοντό ποτε προς βορράν πέραν πολύ η σήμερον. Ο κόλπος του Σουέζ έφθανεν εκεί, όπου κείται νυν η πόλις Ισμαηλία. Εκεί δέ κατά την αρχαιότητα εξετεινετο εις βραχίων του Νείλου, ρέων κατά το μάλλον και ήττον επί της γραμμής, — έφ' ης σήμερον έχει την κοίτην αυτής η περιώνυμος διώρυξ, — της συνδεύσης των ποταμών προς την λίμνην Τσίμπαν.

Περί της ύπαρξεως παρμοίας σχεδόν άρτηρίας εν τη αρχαιότητι, πείθει ήμεις ο τοίχος του εν Καρνάκ Ιερού, όν είδομεν χθές, παριστών την εκ της έκστρατείας επάνδρον του Φαραώ Σέτη του Α'. Ούτος, προτού εισέλθη εις τά σύνορα της πατρίδος σταματή κυρίως παρά τον βραχίονα τούτον του άνεξαντλήτου Νείλου, όστις πολύ καλά ήδύνατο να ύπάρχη και εις πολύ αρχαιότερους χρόνους. Πιθανώς, την όδον ταύτην έχρησιμποίησαν, επί των ήμερών της Χατσεψού προς έξοδον της άποστολής ταύτης εις την ανατολικήν θάλασσαν.

Αί λεπτομέρειαι, η μία περιεργότερα της άλλης, εικονίζονται επί των μνημείων του Δέρ-ελ Μπαρχή.

Ίδού, εν παραδείγματι, αυτή η χώρα Πούντ. Ο αίγυπτιακός στολίσκος προσέπλευσεν εκεί αίσίως και ήγηροβόλησεν. Η χθαμαλή άκτή ζωγραφίζεται κεκαλυμμένη υπό πυκνής φυτείας. Το κωνικόν σχήμα των έγχωρίων οικοδομιών εξ έχει ύψηλά άνωθεν της γής αί οικίαι στήριζονται επί πασσάλων ίνα εισέλθω τις εις αυτές, δέν δύναται: άλλως η άναρριγόμενος διά κρεμαστής κλίμακος, έπομένως αί ίθαγενείς εζών τότε εκεί, όπως και σήμερον κάτοικοί τινες της κεντρίας Αφρικης.

Αί δικτατάσεις των παρκατάσεων και ένταύθα και πανταχού επί των αρχαίων αίγυπτιακών τοιχογραφιών, είσι δυσανάλογοι.

Άγελας αναπαυμένη υπό δένδρον, είνε ύπερμέτρως μεγάλη: πτηνόν άνιπτάν εκ κλάδου είνε σχεδόν ως τό ήμισυ της άγελαδος. Επί της λιθίνης ταύτης εικόνας ύπάρχει μαλίστα και η έγχώριος χλωρίς, συνισταμένη, προδήλως εκ φοινίκων και εύόσμων συκομοριών, φυσμένων μόνον κατά μήκος του ποταμού, εξ ου δύναται τις να συμπεράνη, ότι ο μικρός αίγυπτιακός στολίσκος

εισήλθεν έντός ποταμού. Τό ύδωρ εικονίζεται ύποπράσινον, ως να ύποδεικνύη την προσέγγισιν της θαλάσσης. Οί ίχθύες ώσαύτως είνε όλως διάφοροι των της Αίγύπτου.

Αί επεξηγηματικά επιγραφαί είσι περιεργαί. «Ο ύπό της βασιλείσης άποσταλείς, μετά της στρατιωτικής συνοδίας του, εκθέτει επί χαμηλής τραπέζης τά δώρα, τά κομισθέντα εκ Θηβών προς τον ήγεμόνα του Πούντ, ωραίους ψευδομαργαρίτας, περιδέραιον, ψέλλια, ακινάκην διά τας πομπάς και μικρόν πέλεκυν.» Παρατηρείς την άνάλογο εικόνα και βλέπεις καταπληκτικήν την ακρίβειαν και την έκφρασιν της έκτελέσεως! Οί πρωρισμένοι εις δώρα διάκοσμοι έχουσι κίτρινον χρώμα, όπερ σημαίνει, ότι ήσαν εκ χρυσοϋ. Ο άρχηγός της άποστολής έρείδεται επί βακτηρίας: οί πολεμιστάι όπισθεν είνιν ώπλισμένοι διά δοράτων, πελέκων και μεγάλων άσπίδων του πεζικού.

Καίτοι τά κομισθέντα είνε έκτεθειμένα, ένταύθα, ως δώρα προς τους ήγεμόνας της χώρας, αλλά κατ' ούσίαν ταύτα δέν έχουσιν ούτω θά λάβωσι την δελεαστικήν αίγυπτιακήν προσφοράν μόνον εις άντάλλαγμα των έφετών προϊόντων του Πούντ.

Η ακόλουθος εικών είνε διά της αυτής τέχνης επεξεργασμένη. «Είς προύπαντησιν αυτών εξέρχονται: οί ίθαγενείς: ο ήγεμών, η οικογένειά του και οί ύπηκοοί. Πάντες ούτοι έχουσι μικρόν τας χείρας ύψωμένας εις σημείον της συνήθους μετά σεβασμοϋ ύποδοχής.» Η ένδυμασία των ίθαγενών ούδόλωσ άνέχει τό ιδιάζον εκείνης, της παραδεδεμένης τότε εν τη χώρα των Φαραώ μόνον ο πάγων του ήγεμόνος παραδόξως άναμνήσκει τους πάγωνας των αρχαίων της Αίγύπτου θεών και των θανόντων βασιλέων, ως συνήθως εικονίζουσιν αυτούς. Είνε τυχαίον άρα γε τούτο: «Επειδή όμως η καταγωγή των παρά τον Νείλον θρησκευμάτων και παραδόσεων είνε μέχρι τούδε λίαν αίνιγματώδης και σκοτεινή, άκυσσίως γεννάται τό ζήτημα: μήπως εξ άνκτολών και μεσημβρίας έθεσαν οί ξένοι, οί άποικίσαντες την Αίγυπτον, τας μυθικάς προϊστορικάς βάσεις της θρησκείας και του θίου αυτής.

Επί εικόνας τινός καταπλήττει διά της δυσμορφίας της και ιδιαιτέρας τινός τερατώδους ευσκαρίας, η σύζυγος του ίθαγενούς ήγεμόνος, φέρουσα κίτρινόχρουν ένδυμα μετά πολλών κοσμημάτων. Τό πρόσωπον αυτής είνε ελαφρώς πεποιικημένον.

Περικτόν είνε να συγκταριθμώσωμεν αυτήν εις την φυλήν των Βουσιέν, ως πράττεισιν αρχαιολόγοι τινές, άφού είνε γνωστόν, ότι εν τη κεντρία Αφρικη παρόμοιον εξωτερικόν λογίζονται ως σημείον γυναικείας καλλονής. Πιθανώς, άπό σκοπού, διά την πρωτοτυπίαν της, η σύζυγος του ήγεμόνος άπεικονίσθη εν Δέρ-ελ-Μπαρχή.

Τά σώματα των κατοίκων της χώρας Πούντ είσι βεβαμμένα διά κερκίχρου βαφής: η κόμη αυτών είνε μέλαινα, άλλ' ουχι ούλη. Ούδεις ύπαινηγμός ύπάρχει: ότι ούτοι ήσαν μαύροι: τούναντιον πρόκειται μάλλον περι λαού, συνδεδεμένου προς τους Αί, υπτίους διά των δεσμών του αίματος και της προγενεστέρης συμβίωσης.

Τι δέ λέγουσι περαιτέρω τά ιερογλυφικά γράμματα; «Οί χριστοί των άνδρών του Πούντ πλησιάζουσι, προκλίνοντες μικρόν τό σώμα και τας κεφαλάς, ως έμπρέπει προς ύποδοχήν των άποσταλμένων της αυτ'ς μεγαλειότητος, και έρωτώσιν αυτούς: εις τι να άποδώσωμεν τής χριστιν ήμων, εις την άγνωστον τή ύμετέρω λαφώχραν; Μήπως διά των ούραγιών οδών ήλθατε ένταύθα; Η μήπως διεπλευσατε την θάλασσαν τήν διαβρέχουσιν την χώραν των θεών; Άναμφίβολως έπορεύθητε την άτραπόν, δι' ης έρχεται ο ήλιος. Γνωρίζομεν ότι ούδέν ύπάρχει εν τή κόσμη άπροσπέλαστον εις τον Αίγυπτιον βασιλέα: άν ήμεις ζώμεν σήμερον, τούτο συμβαίνει, διότι μας επιτρέπει εκείνος να άναπνέωμεν.»

Οί άφελείς άλλοφύλοι βεβαίως έκλακεύθησαν εκ των κομισθέντων δώρων. «Εξ εύγνωμοσύνης άπεφασίσθη να φορτώσωσι κατά την επιστροφήν και τά πέντε ξένα πλοία εξ έγχωρίων θησαυρών.» Εκ της τοιχογραφίας δύναται τις να κρίνη την ένέργειαν, ήτις καταλήθη μετά την συναψιν των προς τους κατοίκους του Πούντ σχέσεων. Δυστυχώς τό ζω μέρος της εικόνας είνε σχεδόν κατεστραμμένον: φαίνονται πόδες ύψρ λωρίς, ίδού τά κυριώτερα των διασωθέντων.

Όπου η καταστροφή δέν επέφερε τόσον μέγα κακόν, εκεί ένιαχού δύναται τις να άναγνώση σφώς την διήγησιν περι της φορτώσεως των πλοίων. «Κομίζουσι προς τους Αίγυπτίους νεαρά δένδρα, έντός κανίστρων, εν οίς μεταφυτεύθησαν μετά των ριζών και του χώματος αυτών. Τούτο είνε βαρύ φορτίον: έκαστον κομίζεται υπό τεσσάρων άνδρών.»

Καθ' όσον είνε γνωστόν, τούτο είνε η προτη ιστορική άπόπειρα έγγλυμματος ξένων δένδρων. «Και αυτοί οί ίθαγενείς προσπαθούσιν ό μόν να ρέρη τεμάχιον έβέννου, έτερος να κομίση πήθικον και άλλος λεοπαρθαλιν.» Σχετικώς προς τους πηθίκους είνε περιεργον, ότι γίνεσ τι τούτων καλείται «καφού» και η ένδυμασία αυτή όμοιάζει προς την σανκριτικήν λέξιν σκαπή Αχουσίως προκύπτει η έρώτησις, όποία σχέσις ήδύνατο να ύπάρχη μεταξύ Ινδίας και Πούντ; . . . Και όμως η αρχαιότερη φυλάττει τούτο η έκείνο τό ύπόρητον και συγκακίσι σιγά μετά πείσματα.

Επί κατεστραμμένου τινός τμήματος του τοίχου, επί του εξηρανόθησαν αί μορφαί μόνον η επιγραφή λέγει, ότι μεταξύ των εκ Πούντ άποσταλέντων ζώων ύπήρχε και έλέφας. Μεθ'

όπόσης χαρής θα ύπεδέχεται την άποστολήν της η Χατσεψού: όλόκληρος κόσμος σπανιωτήτων και θαυμάτων, όλόκληρος άνεξάντλητος πλούτος!

Η ζωική ισχύς των διασωθειών γλυφών είνε τόσον τεραστία, ώστε κατά την έννοιαν των συντεθλιμμένων και διασκορπισμένων ένθεν και κειθεν επιγραφών, η επιστήμη παρέχει ήμιν τό μέσον να γνωρίσωμεν τον έλλείψαντα τούτον κόσμον, ίνα προσδώσωσι πλείστεραν διαύγειαν εις τας εικόνας: ένιαχού δέ είσι γεγλυμμένοι επιγραφαί, ως η ακόλουθος:

«Στηρίζου καλλίτερον επί των ποδών σου! Η — άναφωνεί στιβαρός άγθοφόρος. «Μη θέτης τόσον βαρύ φορτίον επί των ώμων μου», άποκρίνεται ο προς όν άπετάθη ο πρώτος.

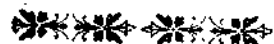
Υπάρχει σκηνή περιστώσα τους Αίγυπτίους άποσταλμένους άποχαιρετίζοντας τους κατοίκους του Πούντ. «Κατά διαταγήν του ήγεμόνος ούτοι προσεκόμισαν μέγα ποσόν μύρου, βαρείς χρυσοϋ δακτυλίους πλείστους έλεφαντόδοντας, κύπελον πλήρες χρυσης άμμου» κτλ. Ο έγχώριος ήγεμών φέρει εις τον δεξιόν πόδα μέγαν αριθμόν στεγανών συνεσπειρομένων προς άλλήλους κρίκων, όμοίων προς εκείνους, οϋς φέρουσιν οί Μπαρχή της κεντρίας Αφρικης. Έπρεπε να άναμεινωμεν τας άνακαλύψεις του διασώμου περιηγητού Σβαινφόρτ, όπως συγκρίνωμεν αυτές προς παρκατάσεις τινάς του Δέρ-ελ-Μπαρχή, όπως νεώτεροί τινες ίχθυολόγοι άνέλαθον να καθορίσωσιν εξ αυτής ταύτης της πολυτίμου πηγής, ποίους ίχθύς άνεκαλύψαν εν τη έρυθρά θάλασση.

«Ο παρ της βασιλείσης Χατσεψού άποσταλείς, εύχριστοί τους άλλοφύλους, προσκαλεί αυτούς να εισέλθωσιν εις την σκηνήν του, ένθα κατά διαταγήν δέθεν της βασιλείσης φιλεύσωσιν αυτούς ζεστον, ζύθον, οίνον, κρέας, λαχανικά και παντοίου είδους αίγυπτιακών τροφίμων.» Έπεται η εύπειθής σημείωσις: «Εβη τή αυτής μεγαλειότητι υγεία, δύνημις και ζωή!» Υπάρχει μεταξύ άλλων και εικών παριστώσα πώς διενεργείται η φορτώσις ένταύθα πλέον δέν κρίνεται ακτή, άλλά μόνον πλοία και αί μετά της ζήρας συνέγουσι αυτά σκνίδες, έπαισθητός κυρτωμέναι: τέλος, οί άγθοφόροι μεταφέροντες επί αυτών τό φορτίον των. Τρεις πίθηκοι περιφέρονται άθρόβως η κάθηνται: επί του κατασρώματος. Παρά τον ιστόν ύπάρχει άκουσθημένη ζήρα. Τι παράδοξον! Άλλά μήπως και σήμερον άκόμη δέν βλέπει τις παρόμοιον κατά τό φαινόμενον όργανον, εις χείρας κείνου τινός μουσικού; Πλαγίως έκτεινόνται ιερογλυφικά γραφαί. Τά πλοία πληρούνται θυμακίων παραμάτων της χώρας του Πούντ, ζύλου, όπερ φύεται μόνον εν τη χώρα των θεών, μύρου, έλεφαντόδοντες, γλώης ίασπίδος, σπανίων κυνών, δωρών πανθήρων και μαλίστα άντιπροσώπων του

θαγενούς πληθυσμού, μετά γυναικών και παι-
διών. Ουδέποτε και ούδε βασιλεύς αφ' ης έτι
έκτίσθη ο κόσμος έκτήσατο παρομοίους θησαυ-
ρούς». Όπόσιν θά εύχρίστει τήν Χατίσεψού ή
έπιγραφή αυτή.

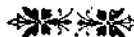
« Έν όσφ τινά τών πλείων έφερτώνοντο, τά
λοιπά ήδη άνέσπων τήν άγκυραν. Ο ένεμος
κολποι τά ίστίχ. Οί ύπήκοοι τής βασιλείσσης
άποπλέουσιν αίσιώς εις Θήβας πρός δόξαν του
θεού "Αμμονος». Το ένόπιον ήμών κείμενον μνη-
μείον δέν διέσωσε λεπτομερείς περι του χρόνου
τής έπιστοφής των, καθόσον μεγάλας καταστρο-
φάς ύπέστη τό Δέρ-έλ-Μπαχρή. Ένίοτε πολύ
δύσκολος τυγχάνει ή έρμηνεία μερών τινων τών
έπιγραφών και άγγραφών, που να έφαρμόσης πε-
πάς τινος έρέτων, στρατι τών και ναυτών.
Ίσως οί τελευταίοι ούτοι, ούδεμίαν έχουσι σχέση
πρός τήν εις Πούντ άποστολήν και όμιλούν ά-
πικλειστικώς περι τής θεϊότητας του ένταύθα
ιερού.

(άκολουθεί)

ΤΟ ΚΡΙΜΑ

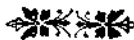
Δέν μπορώ από καιρό να ξαποσιάσω:
Ένας καρδιόχτυπος με βασανίζει
θέλει με δάκρυ τα μάτια να περάσω
κι' όπου σταθώ τό κρίμα μου θυμίζει.

Τό κρίμα τό δικό μου, τό μαύρο κρίμα
σιτά-σωθηκά μου μω' διαδρεμμένο
σκεπάζει από χρόνια βουβό σάν μνήμα
βαρεία τό στήθος μου τό πικραμένο.

Μία σέ σιήθος τρύπιο πονεμένο
εί όφελεί να νοιώθης πώ: κρύβεται καρδιά!
Μοιάζει κρυστάλλι πούνε ραϊσμένο
λούλουδο δροσάτο και χωρίς ελωδιά.

Δέν μ' ακολουθάει πιά ούτε ή λύρα
λυπητερό τραγοῦδι διαν θ' άρχίσω
και μένει άφωνη, νεκρή και σιείρα,
Δέν θέλει πιά ποτέ να τραγουδήσω.

Είνε τό πένθος τής ψυχής τό κρίμα
ζωή βασανισμένη, φθίσις τής καρδιάς
ψυχρό κρεβάτι ύστερόν και μνήμα
πίστεως, έλλίδων, άγάπης και χαράς.

Μιλτων Ηιτάλης

ΟΙ ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΑΙ ΤΟΥ ΝΙΑΓΑΡΑ

(Συνέχεια και τέλος)

Η κατάκτησις του Νιαγάρα υπό του ανθρώπου
και του πολιτισμού. — Έργα γιγάντια. — Το έρ-
γον τής ρεκλάμας και τής έπιδείξεως. — Τα παρὰ
τόν Νιαγάραν άθλητικά πατήνια.

Την σήμερον, διαν κατέλθετε του σιδηροδρό-
μου, και διά τής μεγάλης άμάξης μετά πορείαν
ένός τειάρτου, εισέλθετε με αεθ τών σιολίων
των ξενοδοχείων, έστιατορίων και άγορών, εις
τήν Κρεμαστήν Γέφυραν, ή τόν "Αμερικανικόν
Καταρράκτην, δέν πρέπει να έχετε τήν δπαίτησιν
ότι θά ιδήτε υπό τούς κλάδους των δένδρων
περιπλανωμένης τήγρης και τά είδη εκείνη των
τεραστίων γαλών, γνωστών υπό τό εύηχον όνομα
καρχαζού. Διότι οί άνθρωποι έφόνευσαν εκείνα ών
εφεύθησαν τα ύδατα και τήν σήμερον ώραίατα
δέγματα άρκτων παλόννται εις όλα τά καταστήμα

Η κρεμαστή γέφυρα

τα των περιεργοτήτων του Suspension Bridge.
"Όσον άγορά τούς "Ινδούς, θά τούς εύρητε εις τήν
μετρίαν τιμήν του ήμισίως δολλαρίον. Έχουσι
καρδιάν εκ πτύρου, δέρμα εξ έφάσματος κε-
ραμωχρόου και άνάστημα μικρότερον των λευ-
κών πλαγγόνων. "Αλλά φέρονν πέριξ τής κεφα-
λής των πτερά, δακτύλιον επί τής ρινός και περι-
πλέον δέν είνε εύθραστοι, ώς αί ήμέτεροι πλαγ-
γόνες.

Έν έτε 1824 ο Ασαγαίτος έκαμε τό τελευταίον
του εις "Αμερικην ταξείδιον, έπισκεφθείς τόν Νια-
γάραν. Αναφέρει δε ότι ή νήσος, προσφυλασομένη
υπό νησιδίων, και χωρίζουσα εις δύο βραχίονας τόν

άκάθεκτον ποτομόν και ήτις ώνομάζεται νήσος
των αιγών. έπωλείτο αντί 10,000 δολαρίων.
"Ηγοράσθη υπό έπιχειρηματίων και συνεξεύχθη
μετά τής ξηράς και των νησιδίων διά γαφυρών.
Κατεσκευάσθησαν έν αυτή κήποι γραφικοί σκι-
άδες και πλείστα όσα έργα προς τέχνην των εκ-
δρομέων. Έννοείται όμως, ότι ή "Αμερικανική
βιομηχανία δέν άφήκε ποσός και τό μέρος τουτο
ήσυχον.

Επί πολλά έτη ο Νιαγάρας έχουσίμενε δι'
ειδικός έπιχειρήσεις, πολλών έργοσιαιών χρη-
σιμοποιησάντων τήν κινητήριον δύναμιν του ρεύ-
ματος. Η Νήσος των Αιγών κατίστη προς τού-
τοις τό κέντρον των ρεκλαμών. Πελώριοι και
παράδοχοι άγγελίαι περίστων δοχεία μουστάρ-
δας και πελωρίας φιάλες οίτση. Ο δισυ-
γής εκδρομείς, όστις ήθελε τήν εις τούς κή-
πους τουτους, δέν θά ήδύνατο να ρίψη έν βλέμ-
μα επί του καταρράκτου, άν δέν έπλήρωσε του-
λάγιστον 2,50 φράγκα.

Αλλά τέλος τό Συνέδριον των Ηνωμένων
Πολιτειών σινεκινήθη και εξηγγέρθη Έξηφά-
νισε τά έργοσιαια. κατεδίωξε τούς εκμεταλευτάς
και απέδωκε τόν Νιαγάραν εις τήν φύσιν. Και
τήν σήμερον τά μόνα περιεργα είνε ή τόλμη και
ή εδφνία άτινα επιτρέπουσιν ούτω εις τούς πολ-
λούς επισκέπτας να θαυμάσωσιν άνέτως τό
καταπληκτικόν μουστήριον των καταρρακτιών.

Και έν πρώτοις σιδηρά γέφυρα ενός μόρον
τόξου, δράλιστα διά των σκελών της τόν Κα-
ναδάν και τήν "Αμερικην παρέχει τούς θεαταίς
έξοχον άπομιν και των δύο όμοι καταρρακτιών.
Δεξιά ο "Αμερικανικός καταρράκτης και ή Νήσος
των Αιγών. Έναντι ο Σιδηρούς ήπος. "Αρι-
στερά ή καναδική όχη μετά τής εξέδρας και
των ξενοδοχείων της. Τέλος δε υπό τούς πόδας
σας ή άβυσσος ένθα τά χύματα άλληλοκτυπώνται
παφλάζοντα. Εις ήμās ήδη ενάποκειται να έπι-
χειρήσινε μικρόν περίπατον.

Η Παρθένος τής "Ομίχλης, μικρόν
ώραϊον σκάφος, άπαιτούσα μόνον ήμιον δολλλά-
ριον, σάς προκαλεί, να σάς οδηγίση τόσο πλη-
σίον του καταρράκτου, όστις καλείται Σιδηρούς
ήπος, ώστε να εύρεθήτε υπό τούς άγρούς του
και τό έδάτινον ρέφος του. Διά να κατέλθετε
μέχρι τής αποβάθρας, πρέπει να λάβετε θεείν
έντός καθελκυστήρος, διά του όποιου θά εύρε-
θήτε εις διάστημα όλιγώτερον του λεπτού επί
του βάθους τής άβύσσου, σχεδόν επί τής έπιφα-
νείας των κυμάτων. Έκείθεν θά αντικρύσετε
τόν "Αμερικανικόν καταρράκτην, κοτυκυλούμε-
νον παρὰ τούς πόδας σας και παφλάζοντα άνωθι
τής κεφαλής σας. "Αν δε ζητήσινε έτι περισσό-
τερα, δύνασθε να διέλθητε άκόμη και υπό αυτών
τόν καταρράκτην. Θά ένδυνήτε περισκελίδα και
βλούζαν εξ άδιαβρόχου και θά άκολουθήσινε τήν
δποδειχθησομένην άτραπών. Όπου θά φαντα-

σθήτε, ότι σιφοκινδυνεύετε άληθώς μεταξὺ του
βράχου αφ' ένός, όστις νομίζετε, ότι είνε έτοιμος
να καταπέση επ' όμων και του εδατινον τοί-
χους αφ' έτέρου. Τό βίβαιον είνε, ότι δέν έχετε
ανάγκην και μεγάλης γενναίότητος διά να έπι-
χειρήσινε τήν εκδρομήν ταύτην. Πάντως όμως
θά επιστρέψετε άγωνοι και κατεπισημένοι.

Θά επισκεφθήτε άκόμη και τό Σπήλαιον των
"Ανέμων και κλίμακας επί του βράχου έκαμ-
μένας και άτραπούς έπίσης και κυκλιώματα,
άτινα θά σάς οδηγίσωσιν πανταχού όπου ή τέχ-
νης του θεάματος και άσφαλής σιφοκινδύνους
σας άνομήνουν. Και τέλος άφού με τήν κεφαλήν
ζαλισμένην θά έχετε τελειώσει τάς άνοβάσεις,
καταβάσεις και εκδρομάς σας, κάποιος φωτογρά-
φος θά άρπάξη τήν χείρα σας και έκόντα άκον-
τα θά σάς φωτογραφίση με τόν Νιαγάραν
δπισθεν.

Και δέν έχει φόβον να προκαλήση τήν όργήν
σας, διότι ή εκ των θεαμάτων ζάλη σάς έχει
καταστήσει άφωνον άλλως τε και μία τοιαύτη
ανάμνησις δέν είνε άσχημος.

Αφού έτελείωσαν τά έργα των καταρρακτιών
και έγιναν οίτοι προσιτοι εις τόν κόσμον, ήρρι-
σαν και τά θεαματικά και ενκίνδυνα άκροβα-
τικά επ' αυτών γυμνάσματα του σχοινίου. Πρω-
τος ο γάλλος Βλονδέν διήλθε χορεύων τό σχοι-
νιον τῷ 1856. Ο περίφημος ούτος άκροβάτης
έτάνυσε τό σχοινιον τον από της μιας άρχής
εις τήν άλλην, 1000 μέτρα περίπου άνωθι των
καρρακτιών. Τό μήκος του σχοινίου ήτο τότε
1200 ποδών. Τέσσαρα δε έτη βραδύτερον έδω-
κε νέαν παράσιαιιν τής άπιστιέτου όντως άκρο-
βατικής του δεινότητος, πολν πλησίον τής κρε-
μαστής γεφύρας. Τότε ο Βλονδέν υπό τόν τρι-
κυμαώδη τουτον πάτυρον διέσχισε τό κενόν διά
ξύλινων μακρών πιδών. Τον είδον με μίαν έ-
σχάραν επί τής ράχεός του να σταθί εις τό μέ-
σον του σχοινίου, όπου έγκυατασταθείς, έθραυσε
θά εντός τής εκούρας του, ήμαρ πῶρ, έκαμε
μιαν όμειλίτιαν τήν όποιαν και κατεβρόχθισε.
Πρός τούτοις εύρε και άνθρωπον όστις έτόλμη-
σε να διακινδυνεύση, διασχίζων έπίσης τό φοβε-
ρόν τουτο κενόν επί των όμων του άκροβάτου.
Ο σύντροφος ούτος εκλείτο Μοντόν και λέγε-
ται, ότι ήτο κάποιος απόγονος του περιφήμου
γελωτοποιοῦ του Φρογκίσκου Α', του Τριπουλέ.

Τό παράδειγμα του Βλονδέν έμιμήθησαν κα-
τόπιν και άλλοι τολμηταί. Και τό 1876 ή Ιτα-
λίσ κυρία Μαρία Σπλιτερίνα μās άπέδειξε, ότι
ή ψυχραιμία, ή τόλμη και τό θάρρος δέν είνε
προνόμια μόνον του άνδρός. Και πράγματι διέ-
τρεξε τό σχοινιον μετά περισσής χάριτος, ένθου-
οιάσασα λιαν τά πλίθη.

Μετά τούς άκροβάτας του σχοινίου ήλθεν ή
σειρά των πηδητών. Τῷ 1879, κάποιος όνό-
ματι Πήρ, άνήγγειλεν, ότι θά επήδα από της

κρεμαστές γεφύρας κάτω εις τὸν ποταμὸν. Ὅλοι τὸν ἐνόμισαν, ὡς τρελλόν. Ἄλλ' αὐτὸς μὲ τέχνην πηδήσας, χωρὶς νὰ σιγραφῆ περὶ ἑαυτὸ τὸ σῶμα του, ἀλλὰ κατ' εὐθείαν ὡς ἐν I, ἐντὸς τοῦ μανιώδους ἕδατος, ἐβιθίσθη εἰς βάθος πλείον τῶν 50 μέτρων, ὁπόθεν ἀνέκυρην ἐλαφρῶς πληγωμένος.

Περίπατοι ὑπὸ τὰ ὕδατα τοῦ Νεγκάρα

Τὰ ὕδατα, ἅτινα ρίπτονται ἀκαταπαύστως οἱ δύο καταρράκται πίπτοναι εἰς φοβερὸν βῆθος 190 ποδῶν. Φαντάζεσθε ὅποια δίνη, ὅποια ρεύματα σχηματίζονται. Τρεῖς μίλια ἀπὸ τῆς Κρεμιστῆς Γεφύρας πίπτοναι διὰ γιγαντιαίων στροβιλισμῶν, τὸ δὲ μέρος τοῦτο καλεῖται «τὰ μεγάλα ρεύματα».

Οἱ κολυμβηταὶ λοιπὸν ἠθέλησαν νὰ συναγωνισθῶσι πρὸς τοὺς σχοινοβάτας καὶ τοὺς πηδηκτάς.

Ὁβίω δ περιφημὸς κολυμβηστὴς ἄγγλος Ματθαῖος Οὐέμπ ἀποπέσθη ἐντὸς τῶν ρευμάτων αὐτῶν. Ἐτερος ὀνόματι Φλάκ κατεσκεύασε μυστηριώδη ἀκαταπάνιστον λέμβον, ἥτις, ὡς ἐφρόνει, ἦτο ἱκανὴ νὰ ἠρηφῆσθῃ τὴν δίνην τῶν ὑδάτων. Ἀλλὰ ὁ ἀτυχὴς ἀπέπευχε καὶ ἐχάθη ἐντὸς τῆς ἀβύσσου ὑπὸ τὰ ἔμματα χιλιάδων θεατῶν ἐν οἷς ἐδρίσκοντο ἡ σύζυγος καὶ τὸ τέκνον του. Ἐπίσης εἰς βαρελοποιὸς τῆς Φιλαδελφείας, Γράχαμ ὀνόματι ἐπῆρξεν εὐτυχέστερος. Κατεσκεύασε παράδοξον βαρέλιον πάντοτε κρατούμενον καθέτως, τὸ δὲ σῶμα του περιέβαλλεν ἐντὸς δυνάκειον δι' οὗ ἐπροφυλάσσει ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν προσκρούσεων καὶ ἐκ τῶν ἀποτόμων πτώσεων. Ὁβίω δὲ μὲ τὴν κεφαλὴν ἔξω τοῦ πύθου διέσχισε τετράκις τὰ μανιώδη ρεύματα. Ἐπίσης τὸ αὐτὸ ἐπιμήθησαν ὁ Halrell μετὰ τῆς Miss Sadie ἄνευ ἀπευκταίου τινός. Ἐτερος δὲ ὁ Solin Soules ἐφοδιασθεὶς μὲ κατάλληλον κολυμβητικὴν ἀσφαλῆ ἐνδυμασίαν, ἐπεχείρησε νὰ ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τῶν μανιώδων ρευμάτων κολυμβῶν. Ἀστυχῶς παρεσύρθη ἐπὶ τῶν βράχων ὅπου πληγῶν βαρέως ἀποπέσθη.

Ἀλλὰ ἄς σταματήσωμεν ἕως ἐδῶ, διότι ὁ κιάταλος τῶν ἠρώων, ὡς καλοῦνται, τοῦ Νεγκάρα εἶνε λίαν μακρός. Τοὺς ἀποκαλοῦν ἠρώας, ὅσοι ἠρωϊσμός πρέπει νὰ καλῆται ἢ τρέλλα ἀτόμων τινῶν, σκεπτομένων μόνον πῶς νὰ παρῶσθον ἐκπλήξεις εἰς τὸ κοινόν.

Ἄλλως τε εἴμεθα τῆς ἰδέας, ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη ματαιότης πρέπει νὰ μένῃ παντελῶς ἄφρονος, ἐκεῖ ὅπου ἡ φύσις τόσον ἐνηλοφώνως ὁμιλεῖ. Καὶ μάλιστα εἰς τὰ μέρη ταῦτα, ὅπου τόσα ἀναπονικὰ ξενοδοχεῖα ὑπάρχουν, γέφυραι ἀσφαλεῖς οὐδηρόδρομοι καὶ ἀγγλικοὶ κήποι, ὁ ἀνθρώπος πρέπει νὰ ἀρκεσθῇ ἐν σιγῇ θεώμενος τὴν ἰσχὴν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς φύσεως.

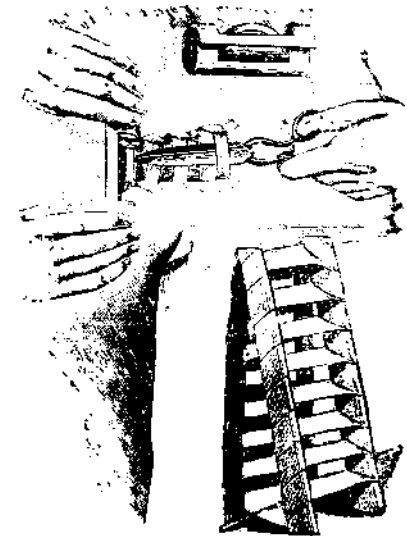
Τ Ε Λ Ο Σ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Κλίμαξ ἐκ χάρτου

Ἰδὸν τρόπος κατασκευῆς μικρᾶς κλίμακος, ὡς τὸ προκείμενον σχῆμα. Ὁ χάρτης σας ὁμοῦς δέον νὰ ἦ λεπτός καὶ ἀντοχικός, ὡς ὁ συνήθης ἀγγλικὸς χάρτης τῶν ἐπιστολῶν. Ἀλλὰ ἄνευ χρήσεως κόλλας οἰουδήποτε εἶδους. Δέον νὰ σχηματισθῇ διὰ τριῶν ψαλιδισμῶν μόνον, ὅσας βαθμίδας καὶ ἂν θέλει νὰ ἔχη ἡ κλίμαξ ὑμῶν.

Τὸ ἐναντι σχῆμα ἐπαρκῶς δεκνύει τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς, ὅσους εἶνε ὁ ἔξῃς: Περιστρέψαι τὸ τεμάχιον τοῦ χάρτου κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ μήκου· αὐτοῦ, ὅσον τὸ δυνατὸν στενῶς καὶ κανονικῶς. Μετὰ τοῦτο κόψαι τὸν οἰκτῶν περιελεγμένον χάρτην διὰ τριῶν ψαλιδισμῶν κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Δύο μικρὰς το-

μὰς κάμειτε καθέτως τοῦ κυλίνδρου σας δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν καὶ εἰς ἑνὸς ἑκατοστομέτρου περίπου ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν χειλέων· εἶτα δὲ κάμειτε μίαν μεγάλην τομὴν, παραλλήλως τοῦ ἄξονος, τοῦ ἐνοῦντος τὰ δύο ἄκρα τοῦ κυλίνδρου. Ὡτῶ πῶς θ' ἀποτελέσητε ἐπὶ τοῦ κυλίνδρου δύο χάρτου τομὴν, διὰ μέσον τῆς ὁποίας περνᾶτε τὴν πρώτην δίπλαν τοῦ χάρτου, ἥτις εἴρεσκειται εἰς τὸ βάθος τοῦ κυλίνδρου.

Ἐὰν ἐνεργῆτε τὸ πείραμα μόνος, λαμβάνετε τὴν ἐσωτερικὴν ἄκραν διὰ τοῦ στόματος καὶ ἐλαφρῶς διὰ τῶν δύο χειρῶν σας κρατεῖτε τὰ δύο ἄκρα τοῦ κυλίνδρου. Μὴν σφίγγετε ὁμοῦς πολὺ τοὺς δακτύλους διὰ νὰ μὴ ρυτιδωθῇ ὁ χάρτης. Ἐνῶ, ἂν ἐπιτηδείως καὶ ἐλαφρῶς σύρτε τὸν χάρτην θὰ ἐξαγάγετε ἐκ τῆς σχισμάδος τὰς δίπλᾶς παραλλήλως τῷ χάρτι, αἵτινες θ' ἀποτελέσωσι τὰς βαθμίδας τῆς κλίμακος.

Δύνανται καὶ δύο νὰ κάμωσι ἀκόμη καλεῖτερον τὸ πείραμα. Ὁ εἰς θὰ κρατῇ ἐλαφρῶς τὰ δύο ἄκρα τοῦ κυλίνδρου εἰς δύο χάρτου καὶ ὁ δεύτερος θὰ τραβῇ διὰ μέσον ψαλλίδος τὴν ἐσωτερικὴν δίπλαν τοῦ χάρτου, ὡς φαίνεται ἄνωθεν.

Φ. Π.

ΔΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ δυστυχία εἶνε σκληρὸν σφυρίον, ὅπερ, ἐνῶ κινεῖται, ἀποκαθαίρει τὸν χαρακτῆρα.

Ἡ εὐτυχία πολλάκις προμηγνύει δυστύχημα. Δέον οὐχὶ μετὰ χαρᾶς, ἀλλὰ μετὰ δέους νὰ ὑποδεχώμεθα ταύτην.

Ἡ παροχὴ συμβουλῶν τοῦτο ἔχει τὸ καλόν, ὅτι διδάσκει τὸν παρέχοντα καὶ εἰς οὐδὲν ἴσχυροῦ τὸν λαμβάνοντα τὴν συμβουλήν.

Ἡ φιλίεσσα ὁμοιάζει τὴν ὠραίαν θάλασσαν. Ἐπιφάνεια ἀκίνοβολοῦσα, ὡς παρεια γλυκῦθυμος, ἀντιανακλῶσα τὸ οὐρανοῦ τὸ μειδίωμα, ἀλλὰ κρύπτουσα φεῦ! ἀχανῆ πιθμῖνα, ἔπουλον βάθος καὶ θάνατον... ψυχρὸν!

Ἄν αἱ γαλαὶ εἶχον πτερὰ, οὐδὲν ἠθέλεν ἀπομείνει πιτηρόν· ἂν δὲ ἕκαστος ἀπελάμβανεν, ἦν γυναικα ἐπιφθαλμῶ, οὐδεὶς ἀνὴρ ἠθέλεν ἀπομείνει τῷ κόσμῳ.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ

ΓΝΩΣΕΙΣ

Κηλίδες ποτῶν

Αἱ τῶν διαφόρων ποτῶν κηλίδες δυνάτως ἐξαφανίζονται ἐκ τῶν λεπτῶν ἐφασμάτων. Μία ἐν τοῖτοις τῶν ἀσφαλεσιῶν μεθόδων συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐμβαπτισθῇ τὸ κηλιδωθὲν μέρος ἐντὸς οἰνοπνεύματος, ἐξ οὗ ἡ κηλὶς, πληθῆ δὲ κατόπιν ἐντὸς ψυχροῦ ἕδατος. Ὄταν τὸ ὑφασμα στεγνώθῃ, ἡ κηλὶς δὲν ὑπάρχει πλέον.

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Οἱ πάσχοντες στομαχικὰ νοσήματα καὶ ἐποφέροντες ἐκ τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων δέον νὰ τρώγωσιν ὀλίγον καὶ ἐλαφρῶς τὸ ἑσπέρας, νὰ περιπατῶσι δηλ. νὰ κινῶνται τοῦλάχιστον ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὸ φαγητόν καὶ νὰ λαμβάνωσι καθ' ἑκάστην ὥραν τῆς ἡμέρας τοῦλάχιστον μικρὸν τεμάχιον γλυκυρρίζης, (διάμπολης).

Ὁ ἱατρός σας

ΕΚ ΤΩΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ ΜΟΥ

ΑΠΟ ΝΟΒΟΡΟΣΙΚ ΕΙΣ ΟΔΗΣΣΟΝ

Βλέπων, ότι αι ταραχαί εν Γρωσσία εξηπλούντο και ο κόσμος εφοβείτο περι του αποδοθημένου, εν Βακού δε και Βατούμ αι ταραχαί και συμπλοκαί εξηκολούθηον μετά πολλής πεισμονής, παρητήθηον του σχεδίου να περιπλεύσω εικειθεν την Μαύρην—και οντως Μαύρην δια τας καρδιάς, όπου μαυρίζει— θάλασσαν, και επισκεφθώ το Βατούμ, την Τραπεζούντα, Σαμψούντα, κτλ, αλλά επίβιας, χνευ χρονοτριβής, του δι' Οδησσόν αναχωρούντος ρωσικού της γραμμής της Κριμαίας ατμοπλοίου, απήραμεν περι την 10 της πρωίας εκειθεν δια Θεοδοσίαν και ενταυθεν δια Κέρτα, Υάλταν, Σεβαστούπολιν και Οδησσόν.

Ο πλοῦς ούτος, ως προείπον και εις την περιγραφήν της καθόδου μου ενταυθα, είναι πολὺ ωραίος, θεαματικὸς και ἀπολαυστικὸς, εν ὧρ ἰδίᾳ θέρου, ἢ θαλάσση ἠπιῶς μετακινουμένη και τὰ περίε, πού μὲν βροχώδη, πού δὲ ἀγροτικά και καταροτα και σύσια μέρη μεγαλῶς καθιδύουσι τὴν θείαν... Ἐν τοῖς ἀτμοπλοίοις δὲ τούτοις τῆς γραμμῆς τῆς Κριμαίας μεγαλῶς εὐχαριστῆται τις, καθόσον και τὰ διμερίσματα εἶναι ωραία και κέλιστα κῆρυπταμένα και ἡ τροφή κατά τὸν πλοῦν ἀφθονος και εὐγεστικωτάτη προσφέρεται.

Μετά δύο λοιπὸν ἡμερῶν τοιοῦτον εὐχάριστον ταξείδιον ἠγκυροβολήσαμεν τὴν πρωίαν τῆς τρίτης ἡμέρας εἰς τὸν δευτερον λιμένα τῆς Οδησοῦ. Ἦτο δὲ Παρκασκευὴ και διηρθύθηεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Πανοδοχεῖον τοῦ κ. Σπορδίλη, ὅπου εἶχον και τὴν τελευταίαν φορὰν μεταβῆ και εὐχαριστήθῃ.

Ἡ Οδησσός δὲν παρουσίαζε τὴν φορὰν ταύτην τὴν συνήθη τῆς διασκευασῆς. τοῦ μεγαλείου, τοῦ μεγαλοπρεποῦς και τοῦ ἐμπορίου ὅσιν της, ἀλλὰ κατε τι προσηνύετο τὸ σοβαρὸν και ἀσύνθηες και ο κόσμος ἀντήσυχος και τεταραχμῆνος κατε ἐφαίνετο μετά φόβου ἀναμῆνων. Πάντοτε εἰς ὅλας τὰς σοβαρὰς περιστασεις και τὰ ἀπρόοπτα, λέγεται, ὅτι κατε ὑπερφυσικὸν και ἀκατανόητον και αὐτὴ ἡ προαίσθησις προειδοποιεῖ τὸν ἄνθρωπον περι τοῦ ἀπεικταίου. Καὶ οντως δὲν ἐβράδυνε να ἐπέλθῃ τὸ κακόν. Ἴδου δὲ τί συνέβαινε.

Τὴν ἐπαύριον Σάββατον, μετά τὴν 3ην μ.μ.

ὄραν πάντες οἱ φοιτῆται και φοιτήτριαι ἀρήσαντες τὰς σχολικὰς τάξεις των, μετέβησαν και παρέλαβον τοὺς μαθητὰς και τὰς μαθητριάς τῶν λοιπῶν σχολείων και σχηματίσαντες γραμμὴν ἀπέραντον ἀνὰ τετραδάς, ἔχοντες και τὰ βιβλία των ὑπὸ μάλης, περιέτρεχον τὰς κεντρικωτέραι; ὁδοὺς τῆς πόλεως διεγείροντες τὰ πλήθη και ψάλλοντες ἄσματτα πρὸς τὴν ἐλευθερίαν.

Ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα ἐφαίνετο κάπως παιδικὸν και διασκευαστικόν, μοιλοῦντο ἄποπον, οὐδεὶς παρεμπόδισε τὴν ἡσυχον ἐκδήλωσιν τῶν αἰσθημάτων των. ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον Κυριακὴν, τις εἶδε ὑπὸ τίνος δαίμονος ωθοῦμενα τὰ παιδιά ταῦτα, ὠπλισθέντα διὰ μαχαίριων, ράβδων και ρεβόλβερ, συνορθοῦσθαι εἰς τρία κεντρικὰ μέρη τῆς πόλεως και ἀφοῦ ἠνάγκασαν διὰ βίας τοὺς καταστηματαρχὰς να κλείσουν τὰ καταστήματα των, ἔρξαντο σταματῶντα τὰ διερχόμενα ἐκειθεν ἀμάξια, διαζευγνύοντα τοὺς ἵππους οὓς ἀπεδίωκον μετά των ἀμαξήλατων και κατῴντα τὰ ἀμαξία των, ἐνέφραζον τὰς ὁδοὺς, σχηματίζοντα μετά κορυμῶν δένδρων και ἄλλων ἔλλων παρευρισκόμενων ὁδοφράγματα, πρὸς ἀντίστασιν κατὰ τοῦ μέλλοντος, ὡς θὰ ἠνύθησαν να κατέλθῃ πρὸς καταδίωξιν αὐτῶν στρατῶ. Καὶ δὲν ἠπατήθησαν. διότι μετ' ὀλίγον οὗτος δὲν ἤρρησε να προσέλθῃ και τοὺς περικυκλώσῃ.

Καὶ οὗτως τὰ πρᾶγματα μοιραίως ἔβαινον πρὸς τὰ χειρῶν, πρὸς τὴν καταστροφὴν, πρὸς τὴν ἀδελφοκτονίαν. Αὕτη εἶναι φοβεροτέρα και τοῦ φοβεροτέρου πολέμου και διὰ τοῦτο δὲ πολλοὶ φρόνιμοι βασιλεῖς, ὅπως προλαθῶσιν ἐσωτερικὴν ἐπαναστάσιν προσημῶσιν ἐνίστα συγκρούσιν μετά τοῦ ἐξωτερικοῦ τῆς πατρίδος ἐχθροῦ.

Οἱ μαθηταί προσεκλήθησαν ἐπανειλημμένως να παραδοθῶσι και ὁ φρούραρχος τοῖς ἔδωκε μικρὰν προθεσίαν, μεθ' ἣν ἀμειλίχτως θὰ διέτασσε πῦρ κατ' αὐτῶν. Ἀλλὰ τὰ παιδιά ἠρνούντο πρὸ τῆς ἐλευθερίας να ὀπισθοδρομήσουν και ἐπροτίμησαν τὸν θάνατον. Τότε δὲ οἱ ἐν ταῖς ὁδοῖς εὐρισκόμενοι ἤρρισαν να φύγωσι προτροπαδὴν, τὰ καταστήματα και αἱ θύραι ἀπασαι τῶν οἰκιῶν ἐν σπουδῇ ἐκλείοντο, ἐγὼ δὲ ἠμῶς παρὰ τῇ κεντρικῇ ὁδῷ τῆς πόλεως εὐρεθείς, ἀμφιεταλαντευόμεν τι να πράξω και πού ὡς ξένος να καταφύγω, ὅτε ἐσκέφθην να μεταβῶ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν προξενεῖον, ἐν τῇ Ὁδῷ Δικατερίνης τῆς Β'. εὐρισκόμενον.

Μόλις εἰσῆλθον, εὐρίσκω εἰς τὸ γραφεῖον μὲ-

νοὺς τὸν Γεν. Προξενόν μας κ. Φοντάναν μετά τῆς σύζυγου του κταστονοχωρημένους.

— Τί γίνεται ἔξω, κ. Πρίντεζη, μ' ἐρωτᾷ ὁ κ. Γεν. Προξενος.

— Ἀσχημα, τῷ ἀπαντῶ, οἱ μαθηταί ἐσημάτισαν ὁδοφράγματα και ὁ στρατός θὰ πυροβολήσῃ κατ' αὐτῶν. Λέγεται δὲ, ὅτι και οἱ ἐργάται ἐνοῦνται μετά τοὺς μαθητὰς και θὰ γενικευ' ἡ τὸ κακόν.

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἰσέρχεται ἐν σπουδῇ ὁ θυρωρός τῆς μεγάλης οἰκίας, ἐν ἣ και τὸ προξενεῖον μας και μὰς λέγει, ὅτι ἐπιθὴ ἀκούονται πυροβολισμοί, ὅλοι κλείουν τὰς θύρας και ὁ ἀφήσῃ ὡς διέξοδον μόνον τὴν ὀπισθεν μικρὰν θύραν τῆς ὑπηρεσίας.

Εἰσέρχεται ἐν ταυτῷ και ὁ κ. Ζυγομαλάς, πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου «Ὁμονοίας».

— Τί κακὸ γίνεται ἔξω, μὰς λέγει ἐντρομος. Ἡυροβολισμοὶ διαρκεῖς ἀκούονται και θὰ ἐπετέθῃ ὁ στρατός κατὰ τῶν στασιαστῶν.

— Τί θὰ γίνωμεν τώρα, ἐπιλέγει ἡ Κυρία Φοντάνα, ἀνησυχούσα σφόδρα θὰ κλεισθῶμεν ἐδῶ μέσα; χωρὶς συγκοινωνίαν; χωρὶς τροφήν;

— Να καθήσετε ἐδῶ, μὰς λέγει τότε ὁ κ. Προξενος, θὰ μὰς κάμετε συντροφίαν;

— Ναί, ναί, ἀπαντᾷ ἡ Κυρία Προξενου, ἀλλὰ πρέπει να προβλέψωμεν διὰ τροφὰς.

— Εἶναι ἀδύνατον, ἀπαντᾷ ὁ κ. Ζυγομαλάς, πὼς ν' ἀφήσω τὴν σύζυγόν μου μόνην, και χωρὶς να γνωρίζῃ πού εὐρίσκομαι.

— Καὶ σὰς κ. Πρίντεζη, θὰ μείνετε τοῦλάχιστον; μαζύ μας;

— Εὐχαρίστως θὰ ἐδεχόμεν. Ἀλλὰ πὼς να μείνω; Συλλογισθεῖτε, ὅτι πρέπει να δικαιώματι και να κοιμῶμαι ἐδῶ και ἐν διχρήσῃ τὸ πρᾶγμα, ἔως πότε; Ἐγὼ, ἐν ἀρχίσει, ὡς λέγουσιν ἡ ἐπαναστασις, τί να κάμω ἐδῶ; πρέπει να φύγω μὲ τὸ πρῶτον ἀτμόπλοιον.

Καὶ ἀποφασίσαντες ἀνεχωρήσαμεν μετά τοῦ κ. Ζυγομαλά. συνοδεύσαντες μόνον τὴν Κυρίαν Προξενου εἰς παρακείμενον ἑλλην παντοπωλεῖον, ὅπως προηθευθῇ ἀπαραιτήτους τροφὰς διὰ τὴν περίστασιν.

— Θὰ κλείσω, δὲν πουλῶ πλέον, δὲν ἀκούτε τοὺς πυροβολισμούς, μὰς λέγει ὁ παντοπώλης.

— Τοῦλάχιστον διὰ τὸν Προξενόν μας, ἐπιλέγει ὁ κ. Ζυγομαλάς.

— Ναί, ναί διὰ τὴν Κυρίαν Προξενου, ἥτις ἦλθεν ἡ ἰδίᾳ, τῷ προσθέτω, και παρεμβαινῶν εἰς τὴν εἴσοδον και ὠθόντες τὴν θύραν, εἰσῆλθον εἰς τὸ παντοπωλεῖον.

— Τώρα να ἰδοῦμεν, πὼς θὰ φύγετε, μὰς λέγει τότε ὁ παντοπώλης και κλείει ὀπισθεν μας τὴν θύραν.

— Καλὰ θὰ ἰδοῦμεν. Δόσε μας τώρα γρήγορα μακαρόνια, τυρί, ρύζι και ζάχαρι.

— Μόνον μὲ αὐτὰ; ἐρωτᾷ θὰ περάσητε;

— Ἀ, ὄχι, να βαλῆ ακόμη ἀπὸ πέντε κουτιά σαρόλες, ἀστακούς και τόνους.

— Βρρρρ . . . ροῦμ!

— Τί εἶνε . . . Χριστέ και Παναγία!

— Ὁμοθροντία . . . σουτ! . . .

— Ἀκούστε, πὼς τρέχουν ἔξω και πὼς κλείουν αἱ θύραι!

— Βρρρ . . . ροῦμπ . . . τὰκ . . . τὰκ . . . τὰκ . . . μπουμ . . .

— Θεέ μου! τί εἶνε; . . .

— Γρήγορα . . . γρήγορα . . .

— Τὰ καυμένα τὰ παιδιὰ . . .

— Τώρα θὰ βάλουν φωτιά εἰς τὴν πόλιν!

— Ὁ Θεὸς να βάλῃ τὸ χεῖρ του.

— Ἐτοίμα; ἀνοίξατε τὴν πόρτα.

— Πῶς; δὲν ἀνοίγω, ἐν δὲν πούσουν.

— Μπουμ . . . μπάμ . . . μπουμ . . . βρρρ

. . . οῦμπ . . . κρρρρ! . . .

— Χριστέ και Παναγία! . . .

— Ἐλα, ἀνοίξε τὴν πόρτα, να φύγωμεν, λέγει ὁ κ. Ζυγομαλάς

— Δὲν ἀνοίγω, ἀπαντᾷ ὁ παντοπώλης.

— Μπᾶ, και ἐδῶ λοιπὸν θὰ μείνωμεν;

— Μὰ. . . θὰ σε κτυπήσουν, και ἡ Κυρία Προξενου; δὲν ἀκούτε, τί γίνεται;

— Καὶ τί σε μέλλει σῆμα, ἡμᾶς θὰ κτυπήσου. Ἄνοιξέ μας

Καὶ μόλις ἡ θύρα ἠνοίχθη ἐνόμισέ τις, ὅτι ρεῦμα τι ζοφερόν, ἀπαίσιον εἶχε διαχυθῇ ἀνὰ τὴν πόλιν. Αἱ ὁδοὶ σκοτεινοὶ και κοινοτρόφειες ἀπετόφλωνον τοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες σπαραδικῶς τῆδε κακέισε, ὡς τυφλοὶ και σινοφλυγες ἔτρεχον ἀπονενοημένως, ζητούντες θύραν ἀνοικτὴν ἢ ὀπὴν τινα να κρυβῶσι. Κρῆτοι δὲ ἀσυνήθεις και κρωγμοὶ ἀλλῶν ἢ κρωγμοὶ ἐτρόμαξαν και ἀπῆλπιζον τὸν κόσμον. Οὕτω και ἡμεῖς σπεύδοντες ἐν σπουδῇ και τρέχοντες, ὡς ἐκνευρισμένοι διὰ μίαν ἢ πηδῶντες μῶλις ἠκούομεν πυροβολισμὸν, συνοδεύσαμεν τὴν Κυρίαν Προξενου μέχρι τῆς θύρας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Προξενου μας, ὅτε σφίγγαντες και μετά τοῦ κ. Ζυγομαλά τὰς χεῖρας:

— Στὸ καλὸ, στὸ καλὸ, ἀπ' ἐδῶ, ἀπ' ἐκεῖ, εἶπομεν ἐν σπουδῇ ἀλλήλοισ και ἀπεχωρίσθημεν, λαθόντες ἀντίθετον ἑκάστος διεύθυνσιν.

Οὕτω εὐρεθείς μόνος ἐν πλήρη στάσει και ἐπαναστάσει ἐν μέσω τῶν μεγάλων και πολυδαίδαλων ὁδῶν τῆς Οδησοῦ, ἤρρισα να βαδίζω ἠσυχῶς πρὸς μίαν διεύθυνσιν, ἤρρισα πρὸς τὸ θέκτρον και ἐκειθεν να λάβω τὴν πρὸς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Βύρσας φέρουσαν ὁδόν, με τὴν ἰδέαν, ὅτι ὡς ξένος δὲν ἔτρεχον οὐδὲνα κίνδυνον ἐπιθέσεως ἢ καταδίωξεως, ὅτε ἀκούω ὀπισθεν μου πρὸς τὸ ἄκρον τοῦ δρόμου βοὴν και φοβερόν ἀλαλαγγμὸν και πλῆθος κόσμου τρέχοντος ἀπὸ τέρω, ὡσεὶ να καταδιώκετο

Οἱ πρὸ ἐμοῦ και ἔτεροι ἐκ τῶν ἐγκρασιῶν

οδών ἐρχόμενοι μόλις εἶδον τὰ διατρέχοντα, τὸ ἔθαλον κυριολεκτικῶς εἰς τὸ πόδι, ὅτε καὶ ἐγὼ δὲν ἐθεώρησα ἀσύνετον νὰ πράξω ἀμέσως τὸ αὐτό. Ἄλλὰ ὅπως ἀσθμαίνων καὶ κεκοποιακῶς, πλησιάζω τὸ Ἔθν. Θίατρον καὶ μὴ βλέπων τὸν ἄμεσον κατ' ἐμοῦ κίνδυνον, ἐβράχυνα τὸ βῆμα καὶ ἐβάδιζον ἠγανακτισμένος κάπως ἐκ τῆς καταστάσεως βραδείας, ὅτε φθάσας ἔμπροσθεν τούτου, παρατηρῶ 8-10 ἀστυνομικούς μὲ τὰ ξίφη πάλλοντα καὶ τὰ πολύκρτα ἑνά χεῖρας ὑψωμένα νὰ τρέχωσι πρὸς με.

Τότε ἀληθῶς ἐφρονήθη καὶ ἀπορήσας διὰ τὴν κατ' ἐμοῦ ἐπίθεσιν, παρεμίρισα πρὸς τὴν γωνίαν ἑναντι μιᾶς οἰκίας, ὅτε οὗτοι προχωρήσαντες, ἐπυροβολήσαν, ἀνερχόμενοι τὰς ἐξώθη βαθυτάτης τοῦ Μεγάλου θεάτρου, ἐκ τοῦ βαθύτου τῆς στοᾶς τοῦ ὁποίου περὶ τοὺς εἰκοσι νέους ἐξῆλθον τρέχοντες ἐκ τοῦ ὀπίσθιου μέρους.

Εἶχον σπεύσει νὰ καταλάβωσι τὸ Θίατρον, καθόσον αἱ βόμβαι ἤκούοντο διακρηγνύμεναι καὶ ἐφοβοῦντο μὴ ἀτατινάξωσι τὸ περικαλλῆς αὐτὸ οἰκοδόμημα.

Σκεφθεὶς μετὰ ταῦτα, ὅτι προτιμώτερον ἦτο νὰ τρέχω ἢ νὰ βαδίξω ἡσύχως καὶ ἀδιαφόρως, ἀφ' οὗ ὅλοι οἱ εὐρισκόμενοι ἀκόμη ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν σπουδῇ καὶ τρόμῳ ἔτρεχον νὰ κρυβῶσιν ἐν ταῖς οἰκίαις των, ἤρχισα καὶ ἐγὼ πάλιν νὰ τρέχω, ὅτε ἐσέρχεται τέλος εἰς τὴν ὁδὸν Προύσκιον ὅπου τὸ ξενοδοχεῖόν μου καὶ ἀκούω πυροβολισμοὺς ὀπίσθεν μου καὶ συριγμοὺς σφαιρῶν πρὸς τὴν Πλατεῖαν τοῦ Ρισελιέ. Ἐν ταύτῳ δὲ διακρίνω τινα πίπτοντα, ἀλλὰ δὲν ἠδυνάμην ν' ἀντιληφθῶ. ἂν ἔπεσε βληθεὶς ἐκ σφαίρας ἢ σκινταύφας. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶνε, ὅτι οὐδεὶς ἔτρεξε νὰ τὸν ἀνεξείρη.

Φθάσας τέλος πρὸ τοῦ ξενοδοχείου μου ἐκλείετο ἡ ἐξώθυρα τὴν στιγμὴν ταύτην καὶ ἀκούω τοῦ γραμματέως τοῦ ξενοδοχείου ἀνακραζόντος:

— Τρέξε, κ. Πρίντζη, διότι θὰ κλείσωμεν καὶ δυσκόλως θ' ἀνοίγωμεν.

— Τί τρέχει; τί ἐγένετο; πῶς τὰ βλέπεις τὰ πραγματά. τὸν ἐρωτῶ; τί ἔλαθες;

— Μὴ τὰ ρωτᾷς, φρίκη, μοῦ ἀπαντᾷ. πρέπει νὰ σκότωσαν εἰς 400 παιδιὰ, τί ἔγινε ἐκεῖ ἐπάνω, δὲν περιγράφεται. Μόνον σὲ λέγω ὅτι τὰ φορεῖα καὶ ἀμάξια ἐξοκλοῦθουν νὰ μεταφέρουν νεκροὺς καὶ τραυματίας καὶ ὅλη ἡ πόλις, κί πλατεῖαι οἱ δρόμοι καὶ τρέπεται κατελήφθησαν ὑπὸ τοῦ στρατοῦ.

— Τί λέγεις ἀδελφέ, καὶ πότε ἐγένετο ὅλα αὐτά; εἶνα ἀληθῆ.

— Πρὸ ὀλίγου. Μὰ ποῦ ἦσεν; Εἶχον καταλάβει οἱ μαθηταὶ τὰ τρία κυριώτερα μέρη τῆς πόλεως καὶ εἶχον κάποι ἀπορρήματα μὲ ἀμάξια, δένδρα καὶ στήλους τοῦ τηλεγράφου, ὅπου ἔκροτον καὶ ἐπειδὴ ἐπυροβολοῦν κατὰ παντὸς διερχομένου καὶ δὲν παρεδίδοντο, ἠναγκάσθη ὁ

στρατὸς νὰ τοὺς πυροβολήσῃ καὶ συλλάβῃ ὅσους δυνήθη, διότι ἦσαν 4-6 χιλιάδες ἀπὸ αὐτοῦ.

— Κρίμα τὰ παιδιὰ. Ἐγὼ ἤμουν ἀκριβῶς ἐκεῖ καὶ ἐπειδὴ ἔβλεπον, ὅτι ἐπέκειτο σύγκρουσις, ὑπῆγα εἰς τὸ προξενεῖόν μας καὶ ἐκείθεν ἦλθον εἰδῶ.

— Ἐλα, ἔλα ἐπάνω, διότι: τὴν εἶνε ὁ μεγάλος κίνδυνος, ὅπου θὰ γενικευθῇ τὸ κακόν.

— Πῶς, δὲν τὸ ἐπνίξαν;

— Ἰσα, ἴσα, τὴν θὰ ἐνωθοῦν οἱ ἐργάται καὶ ὁ λαός. Ὁ δῆμος θὰ παύσῃ τοὺς ἀστυνομικούς, διότι ἐκτύπησαν τὰ παιδιὰ των, καὶ οἱ Ἑβραῖοι θὰ κόψουν τὸ νερὸ τῆς πόλεως καὶ θὰ βάλουν φωτιὰ, ὡς διαδίδεται.

— Τί λέγεις, ἀδελφέ; καὶ τώρα;

— Τώρα, ἀλλοίμονον εἰς ἡμᾶς. Ἐδῶ εἶμεθα 600 χιλ. οἱ 480 χιλιάδες εἶνε Ἑβραῖοι καὶ ὁ πόλεμος εἶνε μεταξύ Ἑβραίων καὶ Ρώσων, διότι οἱ Ἑβραῖοι εὐρίσκουν τώρα τὴν εὐκαιρίαν νὰ ζητήσουν ἐλευθερίας καὶ δικαιώματα.

Μεταβάντες εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα ἀπεσῆθημεν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ γραμματέως, ὅπου τὸ ἐστρώσαμεν εἰς τὰ χαρτιά καὶ τοὺς κάρτες καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἤκούοντο πυροβολισμοὶ ἀραιοὶ καὶ ἠνωμένοι. Κατ' ὀλίγον δὲ εἶρχοντο καὶ μᾶς ἔλεγον οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ξενοδοχείου ἀπαίσια νέα, περὶ φόνων, συλλήψεων καὶ στρατ. μέτρων.

Δευτέρα μετὰ μεσημβρίαν εἶχε σημάσει, ὅτε ἐσκέφθημεν περὶ φαγητοῦ καὶ ἐτήλεφωνήσαμεν εἰς τὸν κ. Σπορδίλιν, διαμένοντα εἰς τὸ Ἐστιατόριον, καθόσον διατηρεῖ καὶ τοιοῦτον πλησίον τῆς κεντρικῆς θέσεως, ἐν ἣ συνῆθη ἡ μεγαλύτερα σύγκρουσις.

— Εἶνε ἀδύνατον, μᾶς ἀπαντᾷ νὰ σταίλω ἄνθρωπον, οὔτε νὰ ἔλθῃτε σεῖς εἰδῶ. Δὲν ἐγγυώμαι περὶ τῆς ζωῆς οὐδενός αὐτῆν τὴν στιγμὴν.

— Τότε καὶ ἡμεῖς δὲν τὸ κινούμεν ἀπ' εἰδῶ καὶ θὰ μείνωμεν νοστινοί, ἀπαντῶμεν.

Ἡλικιωμένη δὲ τις Κυρία, μένουσα ἐν τῷ ξενοδοχείῳ καὶ ἀκούσασα τὴν ὁμιλίαν μᾶς Ἑλληνιστί, μὲ πλησιάζει.

— Ἐλάθε Ἑλλην θεθαίως, μὲ ἐρωτᾷ;

— Μάλιστα Κυρία, τῆ ἀπαντῶ.

— Σὲ συμβουλεύω, μὲ λέγει ἰδιαιτέρως, νὰ προσέχετε, διότι: δὲν εἴθε ἐν ἀσφαλείᾳ, οὔτε καὶ εἰδῶ μέσα.

— Τί λέγετε, Κυρία;

— Βεβαίως, εἰδῶ ὅλον τὸ προσωπικόν εἶνε Ἑβραῖοι καὶ ἐπειδὴ ὁ πόλεμος ἐξῶ εἶνε μεταξύ Ρώσων καὶ Ἑβραίων, πολὺ δυνατὸν ἢ οἱ Ρώσοι νὰ βάλουν φωτιὰ νὰ κάψουν εἰδῶ μέσα τοὺς Ἑβραίους ἢ οἱ Ἑβραῖοι εἰδῶ νὰ σὲς κακοποιήσουν ὡς Ρώσους.

— Κακὰ τὴν ἔγχευ, ἐσκέφθη. Ὡστε;

— Ὡστε ἐπειδὴ σὲς βλέπω πολὺ ζωηρὸν καὶ κοινωνικόν, καλὴ ἐθεώρησα νὰ σὲς εἶπω ποῦ εὐρί-

σκεσθε διὰ ν' ἀποφεύγετε τὰς ὁμιλίαις μὲ οἰονδήποτε, ὃν δὲν γνωρίζετε.

— Πάει καλά, εἶπον εἴμεθα ἐν Ρωσίᾳ καὶ ἀποσπῆθαι: εἰς τὸ δωμάτιόν μου, εἶμενα ἐξηπλωμένος ἐπὶ δύο ὄρας, ἀναγινώσκων, ὅτε ἡ πείνα μ' ἴκαμε νὰ ἐ ερωθῶ καὶ μεταβῶ πρὸς τῷ γραμματεῖ.

— Θωμά, τῷ λέγει, δὲν θὰ εὐρεθῇ τέλος τίποτε νὰ φάγωμεν, λίγη ψωμί;

— Νὰ μόλις οἰκονόμησα ὀλίγον τυρόν, ἔχω καὶ ἄρτον, ἂν θέλῃς κάθησαι νὰ φάγωμεν ὁμοῦ.

— Ψωμί ξερὸ μὲ τυρὶ ἀνούσιον, χωρικὸ, εἶπον καὶ ἀνελογίσθη τὸ γεῦμα τῆς κ. Κούλ-γλου, διὰ τῆς 3 ὅπου μὲ εἶχε ἀκριβῶς προσκαλέσῃ μὲ τόσα ὀρεκτικά, χαδιάρικα καὶ ὠραία φαγητά καὶ ἐγὼ νὰ μὴ δύναμαι νὰ ἀπέλθω διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

Καὶ οὕτως ἐγένετο, διελθόντες ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ νύκτα ἐκεῖ νύστεις ἐν τρόμῳ καὶ ἐν περιορισμῷ.

Τὴν ἐπαύριον ἦλθον ἀλλεπάλληλα τηλεγραφήματα, ὅτι ὁ Τσάρος ἐχορήγει εἰς τὸν λαόν του συνταγματικὰς ἐλευθερίας.

Διὰ μιᾶς ἡ καττῆφης καὶ πένθιμος ἐκείνη πόλις μετεβλήθη εἰς χαρὴν καὶ πανήγυριν. Χιλιάδες, λαοὺ περιέτρεχον τὰς ὁδοὺς ἄδοντες καὶ πηδῶντες. Παντοῦ δὲ ἐπεκράτει εὐθυμία καὶ ἀγαλλίασις, ἥτις ὅμως ἐπέπρωτο νὰ μὴ διαρκέσῃ ἐνεκα τῶν ἄκρας φιλελευθέρων, οὔτινες ἐξμεταλλεύθησαν τὰ πάθη καὶ ἐζήτησαν ἀνατροπὴν τοῦ καθεστώτος. Οὕτω δὲ ἡ ἐπαναστασις ἐξηκολούθησε πλήρης.

Τὴν ἐπαύριον ἀνεχώρει τὸ αὐστριακὸν διὰ ἀτμαπλῆιον Κωνσταντινουπόλιν καὶ Πειρική. Μὴ δὲ θέλων νὰ παρατείνω τὴν διαμονήν μου εἰς κατάστασιν τοσοῦτον ἀνώμαλον καὶ ἀμφίβηλον, ἐπιβιβάσθη ἀνευ χρονοτριβῆς αὐτοῦ καὶ τὸ ἐσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας ἀπῆραμεν μὲ ὠραῖον καιρὸν ἐκεῖθεν διευθυνόμενοι πρὸς τὴν ἡμερον καὶ χαρίεσσαν χώραν τῶν ἡμετέρων εὐγενῶν ἡρώων.

22 ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΒΙΗΘΗΜΑΤΑ 2

ΚΑΜΙΛΛΟΥ ΔΕΒΑΝΣ

Η ΝΗΣΟΣ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ

Ἄλλ' ὁ δῶμοιρος ἦτο καταπεπονημένος. Ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν εἶχε νὰ κοιμηθῇ καὶ ἔπρεπε νὰ ἀναπαυθῇ κοιμώμενος ἵνα λάβῃ δυνάμεις πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς πορείας του. Δύο κέδροι πελώριοι ὑψούντο ὑπὲρ τὸ ἔδαφος μέχρι 15-20 περίπου μέτρων, περιπλεγμα δὲ ἐκ πελωρίων κληματίδων συνιδεμένων μεταξύ τῶν δύο δέν-

δρον ἐσχημάτιζεν εἶδος γεφύρας, εἶδος τι ὑπερμεγέθους κρεμαστῆς κλίνης.

Οἱ περιπλεγμένοι κλάδοι τῷ ἐπέτρεψαν ν' ἀρριχθῇ εὐκόλως μέχρι τῶν κληματίδων αὐτῶν, ὅπου εὗρε εἶδος τι κλίνης, τελείως προφλεγμένης, σκεπασμένης μὲ φύλλα καὶ ἀνθη, ἐφ' ὧν ἐξηπλώθη νωχελῶς, ἀόρατος ἐντελῶς διὰ πάντα ἐκτός τῶν πτηνῶν καὶ τῶν σκισούρων καθ' ὃν δὲ χρόνον ὁ Δὸν Λουδοβίκος ἐμάνθανε τὴν δραπέτευσίν του ἐκείνος ἐκοιμᾶτο τὸν βαθύτερον καὶ γλυκύτερον ὕπνον.

Ἐν τούτοις εἶχεν ἤδη προχωρήσει ἀρκετὰ πέραν τῶν μερῶν τοῦ δάσους εἰς τὰ ὁποῖα συνήθιζον οἱ στρατιῶται τοῦ Σαλέμ νὰ ἐρχονται. Ὁ Ἀνοφόνος ἐμελλε νὰ εἰσέλθῃ ἐν τελείῳ παρθένῳ δάσει, ἀξίζει δὲ νὰ περιγράψωμεν τοῦτο διὰ πολλοὺς λόγους. Πρῶτον διότι δὲν εἶε εὐκόλον νὰ λάβῃ τις ἰδεῶν τῶν παθημάτων τοῦ ἀνθρώπου τοῦτου ἂν δὲν γνωρίζῃ τὰ ἐμπόδια, εἴνα εἶχε νὰ ὑπερικήσῃ. Δεύτερον διότι τὰ δάση ταῦτα τὰ ἐκτεινόμενα μεταξύ τῶν Ἀνδεην καὶ τοῦ Ἀτλανικοῦ ὠκεανοῦ, ἐπὶ δ. ασημίματος 1,200 λευγῶν μέχρι τοῦδε ἐξωγραφίσθησαν ὑπὸ εὐφαντασιῶν μόνον, οὐδὲ ὅπως ἐγγιζόντων τὴν πραγματικότητα.

Τὸ ἀληθὲς παρθένον δάσος, θεώμενον ἐκ τοῦ ποταμοῦ Ἀμαζωνίου φαίνεται εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς του ταξιδιῶτου ὡς πρόσονον τείχος. Τὸ νὰ εἰσδύσῃ τις δὲ εἰς αὐτὸ φαίνεται τόσον εὐκόλον ὅσον τὸ νὰ παραβιάσῃ δρος ἐκ γρανίτου. Ὁ πέλεκυς εἶνε τελείως ἀδύνατος νὰ ἀνοίξῃ δίοδον εἰς τὴν πραινάδαν αὐτὴν. Μόνον διὰ τοῦ πυρὸς δύναται νὰ κατορθωθῇ τὸ τοιοῦτο, ἀλλὰ ὡς βλέπομεν, δὲαν τὸ μέσον δὲν εἶνε ἀνεκτέλεστον, εἶνε ὅμως κινδυνώδες.

Ἄν, ὀδηγούμενος ὑπὸ ἰνδοῦ τιτος, εἰσδύσῃτε εἰς ἀτραπὸν τινα τοῦ δάσους τούτου, θέαμα μεγαλοπρεπὲς θὰ ἐκτιληθῇ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σας. Δένδρα γιγάντια, κληματίδες πελώριοι, ἀνθη ἀγνωστα, θάμνοι εὐώδεις, χλόη ὕψους ὀκτώ ποδῶν καὶ πρὸς τούτοις ἀκανθώδεις βάτοι, δεινδρύλια καὶ κάκτοι πελώριοι καὶ παράξιοι.

Εἰς τὸ μέσον δλων αὐτῶν αἰσθάνεσθε δι' ὑπάρχει κάποιος κόσμος πραγμάτων παραδόξων διότι ἕκαστον φυτόν τοῦ ὁποίου ὁ μίσχος ταλαινέται, ἐκάστη κληματίς ἥτις κινεῖται, ἀναρριχᾶται ἢ ἔρπει, ἕκαστον φύλλον τρέμον, ἕκαστος φύφος ἀκονόμενος, πᾶσα κίνησις, μὲ μίαν λέξιν, παράγεται ἀπὸ κάποιου ζῶν ὃν, εὐχάριστον ἢ εἰδεχθῆς, ἀβλαβὲς ἢ θανατηφόρον, ἐρπετόν, σαυροειδὲς, βατράχιον πελώριον, πτηνὸν παράδοξον, τετραχείρον ἢ ἄλλο τι ἐκ τῶν συναφῶν εἰδῶν, τῶν ὁποίων ἡ θεὰ ἀπλῶς εἶνε ἀνιπόφορος.

Ἄλλὰ τὸ μεγαλοπρεπὲς ἀληθῶς καὶ τερπνὸν θέαμα τοῦτο δὲν θὰ τὸ συναντήσῃτε παρὰ εἰς τὴν εἰσοδὸν τῶν παρθένων δασῶν, ἀφ' οὗ βαδίσητε ἐπὶ μίαν καὶ πλεον ὄραν εἰς τὰς συχαζο-

μίας άτραπούς. "Αν όμως έξ ανάγκης ή κατά τύχην δδηγηθεΐτε άπωτέρω, τό θέομα άλάσει πλέον. Τά διακλαδούμενα δένδρα καθίστανται τόσον πυκνά, ώςτε ίνα δ-έλθητε πρέπει νά καταξισχισθώσι χείρες και πρόσωπον έντός των άκανθωδών θάμνων οΐτινες αΰξάνουσι κατά πάν βήμα Βεβαίως δΰ ασθε άκόμη νά άκολουθήσητε την γραμμήν της άτραπού, αλλά πρός τούτο πρέπει νά είσθε ή λαγουάρος ή "Ινδός, διά νά γνωρίζετε νά έρπετε επί ταύτης.

"Επίοτε είς τό μέσον της οδοΰ συσσωρεύονται κορμοί δένδρων, είς ύψος πελώριον, μεταξΰ δ' έκάστου κορμού προβάλλει και δενδρόλόν τι πικνότατον.

"Ολίγον κατ' ολίγον ή πυκνότης του δάσους λαμβάνει φοβεράς αναλογίας. "Ο «τρόμος του άδιαπεράστου» των κλασικών αποβαίνει απολύτως άληθής. Δέν υπάρχει πλέον διακλάδωσις κληματίδων και άλλων άκανθωδών αναρριχητικών φυτών, άλλ' έν ύψωμα πικνότατον του δ-πάσιον τά: ίνας άποτελοΐσι κλάδοι και κορμοί δένδρων προσέει υπερβαλλόντως ογκώδεις.

"Η ζωή τότε του ίστωετικού του δάσους αΰ του εκδηλώνεται διά τινος μονοτόνου βορβορυγμού. Δεξιά, άριστερά, ένώπιόν σας, ύπό τους πόδας σας, τά πάντα κινούνται. πηδούν, άδου», συρζουν, μορμυρίζουν. Τά πάντα εκεί ζώσι και φθείρονται. "Ω! και άν ήδύνατό τις τά έδη τοιαύτην σκηνήν, άλλ' εκ του άσφαλούς δ-ποΐον θέαμα! Μυριάδες πτηνών όλων των ειδών και μεγεθών περιπίπτανται και προκαλοΐσιν άλληλα. Άνθρωποι, ψιττακοί, παραδείσια, θανμάσια είδη φαιαντών και χίλια άλλα, ένφ στρατιά πιθήκωνποιέζει επί των κακαοδένδρων και τις λαγοφρός καταρρίπτει νεκρόν θΰμί τι δι' είδός μόρον κτυπήματος του πέλματος του.

"Επί των κορμών των δένδρων σιγηλώ; διολιθθαίνουσιν ώς ζώσαι περιπλοκάδες έρπετά διαφόρων μεγεθών και χρωμάτων ένφ μία του ήλιου ακτίς έξ άπροσεξίας εισδύσασα μέσω των πυκνών φυλλωμάτων μέχρι του έδαφους μάς δεικνύει την ύπαρξιν εκεί ύδατος. Πράγματι δέν είναι έδαφος στερεόν, άλλ' ύδωρ μέον, ποταμός δλόκληρος τον όποΐον αποκρύπτουσι τά άφθονα των έδάτων φυτό και οι κεκλημένοι επ' αΰτου κορμοί των δένδρων, ώς και οι πικνοί θάμνοι, διά μέσον των οποίων έδω και εκεί προβάλλουν τάς πελωρίας κεφαλάς των άπαιχθείς κροκόδειλοι.

Δέν είνε άνάγκη νά είπωμεν δι' ό "Αλφόνσος ένόησε τό δυσχερές της θέσεώς του. Είχε τά διανύση άκόμη τοϋλάχιστον 10 λεύγας είς τοιαύτην χώραν, διά της οποίας ώφειλε νά ύπολογίση τέσσαρας ήμέρας, διότι ίνα προχωρή άσφαλώς είς τό φυσικόν τούτο τοίχος δέν ήδύνατο νά πατή σταθερώς τον πόδα του χωρίς νά εξετάξη λεπτομερώς ποϋ τον έθετε. Δέν ήδύνατο

άνευ προφυλάξεων νά διέλθη πρό δένδρου ιενος, διότι δέν ένγνώριζε άν ήπισθεν αΰτου εκρύπτετο έχθρός. Είς ταΰτα δέ πάντα έπρεπε νά έχη υπ' όψει τον και τοΰ; "Ινδούς των οποίων οι λαίμαργοι όρέξεις διά την άνθρωπίνην σάρκα δέν είχαν είσΐτι εξαλειφθΰ.

"Επρεπεν άκόμη νά τρώγη. "Αλλά τί; Κορπούς; Δέν ήτο εύκολον νό τους κόπτη, εκτός δέ τούτων ήδύνατο νά άπατηθΰ και φύγη δηλητηριώδη τιά. Εϋτυχώς όμως δι' αΰτον εύρε φωλιάς τινας; πτηνών και καιτεβρόχθησε τά άάτων. Μόνον είς την εκ κληματίδων αίωραν του εύρε δωδεκάδα φωλιών ψιττακών, έκαμε δέ δι' αΰτων άληθές γεΰμα συμπληρωθέν και δι' ολίγης ρακής, ήν ώς είπομεν είχε παραλάβει μεθ' έαυτου εκ της φυλακής.

"Εν τούτοις ή κόποιός του δέν είχε κατασταλή τελείως. "Ο Βακάος λοιπόν εκέφθη δι' ίνα φέρη είς αίσιον πέρας; την άπόδρασίν του τΰ έχρειάζετο περισσότερο δΐναμις εκείνης ήν αιδόθανεο την σιγμήν εκείνην και άπεφάσισε νά μείνη την νύκτα επί της έξ άνθέων κλίνης του. Τό καιάλυμά του ήτο ώραιόν. ΐά είχαν άφθονα, ήτο δέ και άρκετά μακράν από τό Σαλέμ, ώςτε νά μή φοβΰται τίποτε. "Η ίδία του ήτο σοφωτάτη.

Τό τέλος δέ της ήμέρας άφιέρωσεν είς κατοπιεύσεις των περιχώρων και εύρεν ότι είς περίστασιν καθ' ήν ήτο άναγκαία ταχείη φυγή, ήτο κατάλληλος δίοδός τις δ.ά της οποίας ήδύνατο με τέχνην τρέχων νά διανύση τέταρτον λείγης είς ήμισειαν ώραν.

Την πρώτην της επισύσης ό "Αλφόνσος έξ-πησεν εκ του κρότου τουφεκιισμού.

"Ανετινάχθη μή έχων συναίσθησιν των περι αΰτο. "Αλλά ή ψυχραιμία έρχεται ταχέως είς άνθρωπον σιγηθισμένον είς τοΰς κινδύνους.

Με μυρίας λοιπόν προφυλάξεις και χωρίς νά προξείησιν οϋδέ την μικροτέραν κίνησην είς την εκ κλάδων αίώσαν του, έστράφη νά μάθη πόθεν προήρχετο ό θόρυβος οΐτος. Οϋδέ άγριός τις ίθαγενής θά ή ύνατο νά εκτελέση ταΰτα τελειώτερον. Τούτο έγένετο επί έν λεπτόν. "Επειτα ήσυχως και τεχνιέντως άπεχώρισε δύο τρεις κλάδους και ρίψας τό έρευνητικόν βλέμμα του διά μέσον του χάσματος είδεν είς 20-25 μέτρων άπόστασιν τον μυγάδα κρατούντα τό ύπλον του άνά χείρας, προσεκτικώς έρευνώντα όλα τά σημεΐα, τά ότα δ' έχοντα προκλητικά διά πάντα θόρυβον, ένφ εκ του όπλου του άνήρχετο ό καπνός είς ιδιότροπα σχήματα και διέλετο είς τον άέρα.

"Ο "Αλφόνσος δέν άνέπαιεν. "Ο "Αργεντινος τότε εξήτασε προσεκτικώς τό έδαφος της άτραπού και έφαινετο σκεπτικώμενος προς σιγμήν. Παρετήρησε προς τό μέρος των κληματίδων, αλλά

ΜΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΝΕΑΝΙΣ

δέν έμάντευσε τίποτε. "Εκ της παντομίμας του δάιμονος τούτου ήτο εύκολον νά έννοήσγη τις τί σιγΰβαιεν εκεί.

"Ο ύποδοιμηκτης του Σαλέμ, ώς είπομεν, ύπεσχέθη ως δώρον είς εκείνον, όστις θά συνελάμβανε τον Βακάον 20 δούρος. Είς τό άκοισμα τούτο τά ότα του μυγάδος εκκίρησαν και επιθύρσε κατ' ίδίαν. «Θά τους έχω αύριον».

Φαίνεται, ότι είχε μεγάλην πεποιθήσιν είς τον έαυτον του. διότι εξήτασε μόνον τέσσαρας άνδρας ως σιτηρόφους, ώρκιζόμενος δι' δέν θά έπανήρχετο άνευ του καταδίκου.

"Ο Δον Λουδοβίκος Βαγάρτε ολίγον δειν άπέριπτε την αίτησιν του μυγάδος, αλλά άφ' ένός δέν ήθελε τά παρακαλώση τό έργον της δικαιοσύνης, άφ' έτέρου δ' εκέφθη δι' ό Βαυάος θά ήτο μακράν κινδύνου. Παρεχώρησε λοιπόν τέσσαρας στρατιώτας είς τον ύπαξιωματικόν του και αΰτός επέστρεψε με τόϋτόλοπον του στρατου του.

"Ο μυγά; κατά πρώτον εκέφθη, δι' έπρεπε νά εξερεσηήσγη τάς προς διαταλάς του δάσους άτραπούς, κελτων εκ πέρας, δι' είς έξυπνος άνθρωπος ώφειλε προς σιτηριάν του νά τραπή προς τό μέρος της θαλάσσης.

(*Επεται συνέχεια)

Ο ΙΑΤΡΟΣ Ν. Ι. ΜΩΡΑΪΤΗΣ Μέλος του χειρουργικού διεθνούς έν Βερολίνω Συνεδριου.

Εϋχαρίστως είδομεν είς τά πρακτικά του κατ' αΰτας τελεσθέντος έν Βερολίνω Διεθνούς Χειρουργικού Συνεδριου και τον αγαπητόν μας επιστήμονα, τον έν Βερολίνω συνεργάτην μας Ιατρόν χειρουργόν Κον Ν. Ι. ΜΩΡΑΪΤΗΝ. Μετά των συχαρητηριών μας στέλλομεν και τοΰς εύχητηριούς μας πόθους, ύπερ της ενισχύσεως του επιστημονικού του ζήλου προς τιμήν και της ιδιαιτέρας του πατρίδος.

ΕΛΠΙΣ

"Αμαρτιών συγχώρησις, των ζώντων προστασία. "Ελπίς! τό έλαιον φανού έν τΰ κοιμητηρίω, των τεθλιμμένων μέγασα θερηή παρηγορία και μίση δρόσος της ψυχής έν τΰ προσκαίω βίω.

Μιλτων Ηικάτης

Είς Βλαδικαύκασον της Ρωσίας μία νεανίς δώδεκα έτών, παρουσιάζει περίεργα συμπτώματα μαγικής δυνάμεως όλως εκτάκτου και ακατανοήτου.

Οί γονείς της έπειδή ήσαν πτωχοί και δέν ήδύναντο νά την συντηρήσουν έτοπεθέτησαν αΰτην είς μίαν οίκίαν. Μετ' ολίγας ήμέρας όμως οι οίκοδεσπόται την εξέδΰωσαν, είςτι είς την οίκίαν αΰτην κατά τό μικρόν διάστημα κατά τό όποΐον ύπηρέτησεν ή κόρη πλειστοί ζημΐαι επηκολούθησαν. όλα δέ τά ύάλινα αντικείμενα και πολύτιμα άγγεΐα έβρούοντο

"Εκτός δέ τούτου όλα τά καθίσματα είχαν ύποσΰη τάς ίδίας ζημΐας. Διέτι μόλις έθετεν ή ύπηρέτρια τάς χείρας επ' αΰτων διά νά τά ξεσκονίση, άμέσως επήρχετο ρηξίς αΰτων.

"Αν ή κόρη ίστατο εμπρός είς καθρέπτην δέν έβράδυνεν οΐτος νό θρυμματισθΰ. αΰ δέ πλάκες του δαπέδου έτριζον και αΰται και έθραύοντο από τον βηματισμόν της κόρης.

Τό δυστυχές κοράσιον ήναγκάσθη νά αλλάξη κυρίους, άλλ' όχι άτυχώς και ιδιότητας.

"Απεφάσισε τότε νά μεταβάλη επάγγελμα και έγινε πλύντρια Μόλις έθιγεν όμως τά άσπρόρρουχα ήρχιζαν νά ύποτρέμουν και ταΰτα, νά κινώνται και είς τό τέλος νά κάμουν άληθινόν χορόν. Αΰ άλλαι πλύντριαι βαρυνθεΐσαι, έδήλωσαν, ότι δέν θέλουν πλέον μίαν τοιαύτην σύντροφον, ήτις όμοιάζει προς κακήν μηχανήν κινήτηριον.

Τό πράγμα διεδόθη και περιήλθε είς τάς ακοάς των επιστημόνων, οι όποιοι ύπέβαλαν είς εξέτασιν την κόρην.

"Όπως δέ συμβαίνει συνήθως, εξέφράσθησαν πολλαί γυνάμαι, χωρίς νά δοθη έπαρκής εξήγησις του φαινομένου τούτου.

Τί συνέβαινε λοιπόν; άγνωστον.

Σημ. Οί πνευματισται οϋδεμίαν άπορίον θά εξέφραζον περί του γεγενότος—Είνε μία άπλη μεσολάθρησις ταραχοπιου πνεύματος και οϋδέν πλέον.

ΜΙΑ ΔΕΚΑΕΤΗΡΙΣ

"Η συνάδελφος «Πρόδος» της Τήνου εισελθούσα εσχάτως είς τό δέκατον αΰτης από της εκδόσεώς της έτος, έώρτασε την δεκαετηρίδα της δεχθείσα τά συχαρητήρια των πολυαριθμών φίλων και αγαπηωτών της. "Ομολογουμένως είναι τό μόνον έπαρχιακόν έβδομαδιαϊόν φίλλον, όπερ επειτέλεσιν άληθΰ θημοσ. πρόσδοον ένεκα της ένδιαφερούσης πάντοτε και επιμελημένης ύλης του και της ώφελείας ήν παρέχει είς την εδωγήν ήσαν. Εϋχόμεθα αΰτη διαρκή εϋδοκίμησιν.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Παρά τῷ ἱατρῷ κ. Δ. .

Ὁ πελάτης. Ἰατρε μου, δὲν αἰσθάνομαι καλά καὶ ἐν τούτοις εἶμαι δυνατὸς σὰν βόδι, τρέχω ὡς σκύλος καὶ τρώγω ὡς λύκος.

Ὁ ἱατρός. Φίλε μου, ἀν ἤμην εἰς τὴν θέσιν σου, θὰ ἐπήγαγα νὰ ζήσω μὲ τὰ ζῶα.

Διαφήμησις ἐν ἐφημερίδι :

«Πωλοῦνται τὰ ἐπιπλα τοῦ ἀποβιώσαντος ταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ Δ... Κ... ἀξιωματικοῦ τῆς λεγεῶνος ἐν ἀποστρατεία!»

Ὁ ῥάβδης εὐγενῶς πρὸς κακοπληρωτὴν :

— Ζεῦρετε, Κύριε Πέτρε, ἐφέτος κάμνομεν ἐνδυναμίας ἀκριβεῖς,....

— Δηλαδή;

— Δηλαδή τοῦ συρμοῦ, καὶ ὁ λογαριασμὸς ἐπίσης πρέπει νὰ ἦναι ταῦ συρμοῦ, ἀκριβῶς πληρωμένος.

— Βεβαίως καὶ ἐγὼ θὰ φανῶ τώρα ἀκριβότερος εἰς τὰς πληρωμὰς μου.

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον : ἀπλότης ὑπηρέτου.

— Τὶ κρασί εἶναι αὐτὸ, παιδί; μοῦ φαίνεται εἶναι ἀνακατωμένο.

— Ναί, Κύριε, εἶναι, διότι κατὰ λάθος εἶχε πέσει ἕνας ντολμὰς, δταν τὸ ἔφερα.

Εἰς χορὸν Κύριός τις ἐπάτησε τὸν πόδα κομπορεποῦς Κυρίας.

— Συγγνώμην, τῇ λέγει ἄμέσως ἐκεῖνος, τὸ ὑποδημῖά σας εἶναι τόσο μικρὸν, ὥστε οὐδαμῶς ἐβλεπον τὸν πόδα σας.

— Καὶ ἐν τούτοις, ἔπρεπε νὰ τὸν ἐβλέπετε, τῷ ἀπαντᾷ ἐκεῖνη γρηγορῶς.

Εἰς τὸ θίατρον : Φράσις βεβιασμένη :

Ὁ Κύριος διοπτρίζων μίαν Κυρίαν :

— Ὁραία ἐνδεδυμένη αὐτὴ ἡ Κυρία, ἀλλὰ κρέμα, ὅπου ἔχει χεῖρας μεγάλας, εἶνα μακρὰν καὶ στόμα κοινότατον.

— Ἐγὼ πῶς σὰς φαίνομαι;

— Ἄ, σεῖς τὸ ἐναντίον, Κυρία μου, τὴν ἐπερβαίνει εἰς ὄλα.

Ἡ κυρία ἔμεινε κατάπληκτος, ἐνῶ ὁ Κύριος ἐσκόπει νὰ τὴν ἐκθειάσῃ.

Εἰς ἐπαίτης εἰσέρχεται εἰς τὴν ἀλλὴν πλοῦσιος οἰκίας καὶ ἀρχίζει νὰ τραγοῦδῃ, ὅτε σπεῦδει ἡ θαλαμηπόλος :

— Γιὰ νὰ σοῦ πῶ, τῷ λέγει, ξεύρεις ποῦ βρισκεσαι καὶ μ' ἀρχισες τὸ τραγοῦδι;

— Ἄμ' κερά μου, ἔρχομαι τόσοις ἔμοις, περιμένω σιωπηλῶς καὶ κανεὶς δὲν ἔρχεται.

— Αἶ καὶ τώρα;

— Νὰ, τώρα, σκέφθηκα πῶς τὰ τραγοῦδι σ' ἀρέσουν καὶ πῶς κάτι θὰ μοῦ δώσης νὰ φύγω.

— Ἔρεις Γιάννη, διατὶ οἱ καμπούρηδες γελοῦν καὶ οἱ τυφλοὶ ἔχου;

— Ναί, διότι οἱ καμπούρηδες γελοῦν τὸν κόσμον καὶ ὁ κόσμος γελᾷ τοὺς τυφλοὺς.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΝΘΩΠΡΑΞΙΟΝ

Ἀπαράμιλλος κατασκευὴ τεχνητῶν ἀνθέων εἰς τὸ τέλειον.

ΜΕΛΟΜΕΝΗΣ Γ. ΣΥΜΜΕΣΙΑΣ καὶ ΘΥΓΑΤΕΡΩΝ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Αἰγύπτου 7—Ὁδὸς Ρολέττης—7

Ἄνθη φυσικά, ταχεῖα ἐκτέλεσης οἰασδύποτε παραγγελίας εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.

Πᾶσα σύστασις περιττή. Ἀρκεῖ νὰ ἴδῃτε τὰ δείγματα

D. CLIMATIANS

Propriétaire de THE NEW UNIVERSAL PHARMACY

Fournisseur des Administrations Générales des Wakfs.

Caire — Egypte

Συγκαίρομεν ἀπὸ καρδίας τὸν ἄριστον φαρμακοποιὸν καὶ κάλλιτον φίλον διὰ τὴν ἀπονομὴν χρυσοῦ μεταλλίου καὶ βράβειον τῶν χημικῶν τῶν προϊόντων ὑπὸ τῆς Ἐκθέσεως τοῦ Βοσδῶ τῆς Γαλλίας.

Τὸ φαρμακεῖον τὸν ἐμιλλᾷται πρὸς ὄλα τοῦ Καίρου.

ΠΑΠΑ ΓΩΑΝΝΟΥ ΚΑΙ ΣΟΥΛΙΩΤΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΙΤΑΙ

Ὁδὸς ἐλ-Μανὰκ. — Ἀκίνητον Τόμις. ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ πάσης Τραπεζιτικῆς ἐργασίας.

ΣΚΟΠΟΣ ἀνακουφίσεως τοῦ μικροῦ Ἐμπόρου καὶ Λαοῦ.

ΠΡΟΒΕΞΟΦΑΗΣΕΙΣ καὶ Δάνεια ἐπὶ Συν)των μὲ τόκον καὶ ὄρους καθαρῶς τραπεζιτικούς.

ΕἰΣΠΡΑΞΕΙΣ Συν)των ὑπὸ τὰς συμφερωτέρας προμηθείας.

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ἐπὶ χρεωγράφων μὲ περιθώριον 5—10 ο)ο μικρότερον τῶν συν)θων καὶ τόκους καθαρῶς τραπεζιτικούς.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ πάσης χρηματιστικῆς ἐντολῆς.

ΕΚΔΟΣΙΣ ἐπιταγῶν (chèques) ἐπὶ Ἀλεξανδρείας καὶ τῶν κυριωτέρων πόλεων Ἄνω καὶ Κάτω Αἰγύπτου.

ΛΑΓΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ δεχόμενον καταθέσεις ἀπὸ Γρ. Δ. 1ο καὶ ἄνω, λειτουργοῦν διὰ βιβλιαρίων, καὶ μὲ τόκον 5 ο)ο ἐτησίως.

ΤΜΗΜΑ δι' Ὁμολογίας μὲ μηνιαίας δόσεις. Ἄμεσος δῶλωσις τοῦ Ἀριθμοῦ τῆς πωλουμένης Ὁμολογίας, αὐθημερὸν παράδοσις τῆς Ὁμολογίας πᾶσα δυνατὴ εὐκολία διὰ τὸν πελάτην.

— Δὲν εἰμπορῶ νὰ καταλάβω, ἔλεγεν ὄραία τις κυρία πρὸς Κύριον, ποία εἶναι ἡ δύναμις ἐκείνη ἢ ἄφοτος, ἢ ὅποια κάμνει, ὥστε δταν ἰγγίξῃ τὸ ἄκρον τοῦ τηλ. οὔρματος, τὰ αἰσθάνεται τὸ ἄλλο ἄκρον, τόσο ἀφανῶς. Πῶς γίνεται αὐτὴ ἡ συνεννόησις;

— Εἶτε ἀπλούστατον, Κυρία μου, τῇ ἀπαντᾷ ὁ καιροσκόπος ἀνιῆ. Ὅπως κάμνετε σεῖς αἱ γυναῖκες, ὅπου μακρόθεν ἐννοεῖτε πᾶν κίνημα τοῦ ἀνδρός.

Παιδικὸν πνεῦμα.

Δύο μικρὰ κοράσια παίζοντα ἐπὶ τῆς ἀμμάδου ἀκτῆς τοῦ Φαλήρου.

— Τὶ θὰ κάμῃς, Ἐλένη, δταν θὰ μεγαλώσῃς, ξέρεῖς;

— Ἐγὼ; νὰ, τί θὰ κάμω, θὰ παντρευθῶ, καὶ σὺ;

— Ἐγὼ, νὰ, θὰ γίνω πεθερά, γιὰ νὰ παιδεύω τὰ παιδιὰ.

Καλῶς γινώσκουν τὸ μέλλον των, ἐνῶ οἱ νέοι μας τοιρανοῦν τὸν νοῦν των καὶ δὲν τὸ ἐξεσκον.

Δύο φίλοι μετὰ καιρὸν συναντῶμενοι :

— Καὶ ὁ Ἀγησίλαος τί γίνεται, μένει πάντοτε εἰς τὰς Ἀθήνας;

— Ὁχι, ἤδη μένει εἰς Αἴγυπτον.

— Ἄ, κάλλιστα καὶ ὁ καὶ μένος ὁ Περδίκης, ἄ, αὐτὸς, βέβαια θὰ τὸ ριξε ἔξω, ἦτον τοῦ κόσμου, ποῦ ἤσυχάζει τώρα;

— Αὐτὸς; εἰς τὸ νεκροταφεῖον...

Ἀνατολικὸν γνωμικόν.

«Ἐὰν αἱ γυναῖκες ὀμίλουν διὰ νὰ λέγουν μόνον ἀληθείας, θὰ ἤκούομεν τὸν βηματισμὸν τῶν μερμήκων.

Ἡ ζηλοτυπία εἶναι ἰσάγγελμα καρποφόρον διὰ τὰς γυναῖκα; ἐκείνας, αἵτινες ἐξεντελίζουσι τοὺς συζύγους των.

Ποῦ εἶνε ὁ κύων :

ΜΑΓΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Ποῦ εἶνε ὁ σύντροφός του ;

60. Αἶνιγμα

Τὸ πρῶτον εἶνε πρόθεσις
τὸ δεύτερον δὲ μέλος
τοῦ σώματός σου, ἂν
τὴν ὀρθογραφίαν
ἀφήσης κατὰ μέρος.
Τέλος τὸ ὄλον μ' εἶνε
ὄνομα φημισμένον
ἀρχαίας ἡραίδος
ὠραίας δὲ ἀιθίδος.

61. Γοῖφος

Ἰτίρα Φ ὦρα Η Τ ὄν

62. Ἑλλειποσύμφωνον

Η - + - + + α + + + ι + η - + - + + ι + η

63. Φύρον-Μίγδον

Ανοι - Σιτο - Τονηαιτημη.

Κιθόδε

ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ 17 ΤΥΧΟΥΣ

52. Ἐπὶ τῆς ρινὸς τοῦ Κυρίου. — 53 Κῦ —
πρός. — 54. Οἱ ἐπίσκοποι εἶνε ἰδίως παρτεῖς. —
55. Ἡ Κρήτη εἶνε νῆσος.

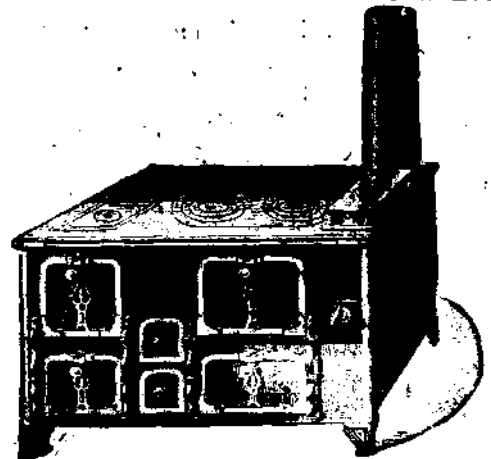
Αὐταί. Ἀχιλλεύς Βαρδαῖος ἐξ Ἀλεξανδρείας
3, Γιάννης Τσομαδὸς ἐκ Ζίφτας 1, Σιάμος
Πάγκαλος ἐκ Ζίφτας 4, Γεώργιος Σ. Βλαβια-
νὸς 1, Δ. Γεωργιάδης ἐξ Ἀθηνῶν 2, Τ. Παν-
ιαζάκης ἐξ Ἀθηνῶν 1.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Χ. Β. Κάβρον. Ἐπιστολή ἐλήφθη. Ἔχει καλῶς. — Κ.
Μ. Σουίξ. Ἀληθῆσαιμεν. Προσεχῶς στέλλομεν παραγ-
γελαν σας. — Ν. Μ. Βερολίον. Ἐλήφθησαν, ἔχει κα-
λῶς. — Γ. Μ. Ekaterinodar. Ζητούμενα φύλλα οὐς ἀ-
ποστάλησαν. Συνδρομὴν δίδετε κ. Ἀπ. ὡς γράφετε. — Σ.
Π. Ζίφταν. Λύσεις αἰνιγμάτων ἐλήφθησαν ἰκανῶς.
ἔχει καλῶς. — Α. Β. Ἀλεξάνδρειαν. Δελτάριον ἐλήφθη.
Καθυστροφούμενα φύλλα ἐκδίδονται συντόμως. Ἐννοοῦμεν

ἐνδιαφέρον σας. Ἦσχετε. Π. Σ. Κων)πολιν. Συνδρο-
μὴ σας ἐλήφθη. Παραγγέλια σας ἐπιτάλη. Ἐκκίβρευσι;
λυσιῶν ἰγένετο. Προσεχῶς φύλλον δημοσιευθήσονται ἀ-
ριθμοί. — Δ. Α. Κάβρον. Ἐπιστολή ἐλήφθη. Συνδρομη-
τῆς ἐνεγράφη. Προσεχῶς γράφομεν. — Π. Δ. Παρισίους.
Ποιημάτων ἐλήφθη, ἔχει καλῶς. Χαιρετισμοὺς ἀπὸ τοῦ
Παρισίους. — Κ. Α. Σουίξ. Ἐπιστολή ἐλήφθη. Ἀπαν-
τώμεν καὶ στέλλομεν νέον τόμον. — Δ. Τ. Ὀμβλουρμαν.
Χρήματα ἐλήφθησαν. Ἐυχαριστοῦμεν. — Π. Φ. Μασσα-
λιαν. Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν. Ἐυχαριστοῦμεν. — Α. Φ.
Μεσοβόγγιον. ἔχει καλῶς. Ἐλπίζομεν νὰ εἶνε τελευ-
ταία ἀναβολή. — Κ. Σ. Π. Ἀργουστόλιον. Βραχεία ἐλή-
φθη. Φύλλα ἀποστάλησαν. Συνδρομὴ ἐλήφθη. Ἐυχαρι-
στοῦμεν. — Δ. Δ. Κάβρον. Ὠραίων εἰκοσιονο. Δελτάριον
ἐλήφθη. Προσεχῶς δικαιολογηθήσομαι. — Σ. Π. Νεάπο-
λεν Ἰταλίας. Προσεχῶς ἀπαντοῦμεν εἰς δελτάριόν σας. —
Γ. Μ. Φοσσόβιον. Συνδρομὴ ἐλήφθη. Ἐυχαριστοῦμεν.
Ἀποδείξεις στέλλεται. — Ε. Η. Ὀδησσόν. Ἀπουσία. ο.
Προσεχῶς στέλλομεν ζητούμενα καταστάσιμα. Ἦσχετε.
— Α. Β. Κάβρον. Ἐφθάσα. Δεχθῆτε πολλοὺς πολλοὺς
χαιρετισμοὺς.

ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΦΙΛ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΟΥ
Ὅδος Καματεροῦ ἀριθ. 3

Κατασκευάζονται κουζίναι συστήματος εὐ-
ρωπαϊκοῦ καὶ ἑλληνογερμανικοῦ καὶ ὅλα ἐν γέ-
νει τὰ συστήματα αὐτῶν.

Μία ἐπίσκεψις ἀρκεῖ διὰ νὰ πισθῆτε.